

TEMPORADA LÍRICA 2025

LXXIII

Amigos de la Ópera de A Coruña
Setembro- Decembro 2025

LXXIII

Temporada Lírica de Amigos de la Ópera

De setembro a decembro A Coruña volverá a ser unha das temporadas líricas de referencia, que comezará celebrando o 150 aniversario de *Carmen* e rematará coa première na Coruña de *Péleas et Mélisande*. Entre unha data e outra teremos o retorno de *La finta semplice* á escea coruñesa e o debut en Galicia do soprano Samuel Mariño.

Amigos de la Ópera
de A Coruña

Ao longo dos tres meses realizaranse case unha vintena de actividades entre óperas, concertos, recitais, conferencias, proxeccións de cine e ópera, actividades didácticas e cursos de formación.

Seguimos apostando pola cultura e pola arte en todos os seus aspectos, desde o musical ata o estético e facémolo a través de títulos consagrados e cantantes e músicos cunha longa carreira profesional. Pero, tamén volvemos ser o punto de encontro para as voces máis novas, seguimos a ser un trampolín e un punto de apoio para moitos deles.

Do traballo realizado ao longo do ano desde Amigos da Ópera non soamente dá conta a programación de 2025, senón que tamén se pode comprobar a través dos numerosos recoñecementos nos que se destacan os e as profesionais que temporada tras temporada nos acompañan nos escenarios coruñeses.

Desexamos que gocen con todo o que temos organizado para esta 73 temporada, grazas por nos acompañar nas nosas actividades e vémonos no grande escenario no que se volverán a converter numerosos puntos de Marineda desde este mes de setembro.

Natalia Lamas
Presidenta de Amigos de la Ópera A Coruña

Amigos de la **Ópera**
de A Coruña

ÍNDICE

01

Páx. 4-37

Carmen

04 de setembro Conferencia "Carmen", a cargo de Irene de Juan Bernabéu na sala de prensa de Afundación

5 e 7 de setembro Palacio da Ópera, 19 horas

02

Páx. 38-58

La finta semplice

25 de setembro conferencia "La finta semplice", a cargo de Julián Jesús Pérez na sala de prensa de Afundación

26 e 28 de setembro Teatro Colón, 19 horas

03

Páx. 58-59

Curso de interpretación vocal con Carlos Álvarez

29 de setembro a 3 de outubro

Conservatorio Profesional de Música de A Coruña

4 de outubro, concerto final de curso, Museo de Belas Artes da Coruña

04

Páx. 60-63

Ciclo de lírica Inclusiva

10, 17 y 24 de outubro no Círculo de Artesáns, Institución Benéfico Social Padre Rubinos e Sede Social ONCE.

05

Páx. 66-67

Proyecciones

Filmoteca de Galicia

Ópera e recital: Sala de Prensa Afundación

06

Páx. 68

Proyecto educativo

20 e 21 de outubro; Opera Kids

07

Páx. 69-71

Gala 2025

24 de novembro a cargo do soprano Samuel Mariño. Teatro Colón, 20 horas

08

Páx. 72-84

Pelléas et Mélisande

4 de decembro conferencia

5 de decembro, Teatro Colón, 19 horas

CARMEN

G. BIZET

A temporada lírica comezará co regreso ao escenario coruñés da ópera de Georges Bizet nunha cita que se converterá en toda unha celebración. Celébranse 150 anos da estrea da obra, ao tempo que se cumpre o mesmo período de tempo do pasamento do autor. Do mesmo xeito significará a volta logo de máis de 20 anos deste título á nosa programación e o dunha escenografía asinada polo destacado e recoñecido profesional nesta área Calixto Bieito.

Un mes antes comezará o traballo que reunirá preto de 300 profesionais, entre cantantes e músicos, técnicos e especialistas e todo un equipo que traballará para lle ofrecer ao público un espectáculo excepcional que vén precedido de grandes éxitos en diversos teatros nacionais e internacionais.

Para poñer en situación a ópera haberá unha conferencia previa, o 4 de setembro na sala de prensa Afundación, a cargo de Irene de Juan Bernabeu coa que o público poderá coñecer múltiples secretos desta obra que continúa de plena vixencia.

CARMEN

Georges Bizet recibiu, en 1872, a encargada do Teatro da Opéra-Comique para compoñer unha nova ópera. A súa elección como fonte literaria foi inmediata: a novela curta "Carmen" (1845) de Prosper Mérimée. E tamén foi inmediata a resistencia dos directores dese teatro, por mor da súa temática. E, ademais, en relación coa carga histórica do xénero da opéra-comique, un tipo de obra no que se suceden números musicais con diálogos falados, caracterizado por historias populares con argumentos moralmente claros e situacións cómicas, que sempre derivaban nun happy end. O material de Mérimée, aínda que suavizado polos libretistas Henri Meilhac e Ludovic Halévy, propoñía como protagonista unha xitana empoderada, xunto a un grupo de contrabandistas, nun ambiente sórdido onde, por exemplo, as mulleres fumaban e pelexaban entre elas a coiteladas.

A resistencia inicial a "Carmen" trasladouse, en principio, ao mesmo coro do Teatro, que debía representar de xeito máis realista as situacións da ópera, e logo á crítica musical da estrea do 3 de marzo de 1875. Foi recibida friamente polo público que vía por primeira vez un tipo de exotismo en escena non tan romántico, aínda que se chegaron a representar 48 funcións ata febreiro de 1876. Despois da 33ª función, na madrugada do 3 de xuño, Bizet morreu dun tumor na gorxa. Asinara un contrato para presentala na Ópera de Viena en outubro de 1875, nunha versión que substituíra os diálogos por recitativos e onde finalmente comezou a súa consagración mundial.

O personaxe de Carmen é visto na segunda metade do século XIX como o prototipo de femme fatale, esa muller serpe, hipnótica e sensual, cuxa beleza encandea os homes que caen na ruína. Despois dela virían Dalila na ópera de Saint-Saëns (1877), Salomé desde a óptica expresionista de Richard Strauss (1905) e Lulu na póstuma ópera de Alban Berg (1937/79). Esa concepción de femme fatale, entrado o século XXI, debe ser posta en crise porque é unha ollada masculina nescada sobre mulleres que toman decisións e son libres de se plantaren contra a opresión. Nese sentido, a escena final onde Don José, obsesionado e rexeitado, asasina a Carmen é un claro feminicidio: a vítima é a muller e non o home seducido pola muller fatal que lle provoca un "crime pasional".

A concepción de "Carmen" como unha opéra-comique é unha actitude revolucionaria por parte de Bizet, non só polo argumental senón tamén polos elementos musicais que emprega. A cada situación particular outórgalle o ton xusto da situación dramática realizando unha mestura de estilos, xa sexa coas convencións do xénero como coa introdución dunha continuidade musical complexa —que moitas veces é marcada de "wagneriana"—.

CARMEN

A isto súmaselle o particular “exotismo” para pintar musicalmente unha España vista por un compositor francés do ano 1870. Cancións, danzas, fanfarras militares, desfiles e coros populares deron a oportunidade de despregar a imaxinación de Bizet cunha extraordinaria orquestración.

Hai números prototípicos de ópera-comique como a “Canción do toureiro” de Escamillo, o quinteto do segundo acto ou a aria sentimental de Micaëla “Je dis que rien ne m’épouvante” (Dixen que de nada me asustaría) do terceiro acto. Era común que o ingreso da protagonista fose a través de couplets: aquí Bizet, subvertendo a tradición, faino a través dunha “Habanera” —baile de orixe afroamericana— baseada na canción “El arreglito” de Sebastián Yradier que se escoitaba nos cabarés parisienses.

Esa idea de mestura tamén se pode observar, por exemplo, no dúo do segundo acto, que xustapón seccións contrastantes logrando un continuo dramático: un recitativo precede unha canción sensual con ritmo de danza de Carmen —con intervencións de Don José—, ao que segue unha nova sección de discusión da parella que desemboca na famosa “Canción da flor” (La Fleur que tu m’avais jettée) que é contestada por Carmen con outra sección máis moderada. O dúo final da ópera segue unha construción máis uniforme, dunha grande expansión lírica e dramática que, sumado ao brutal asasinato en escena, cambiará o xeito de concibir, desde aquela, unha ópera-comique.

Amigos de la **Ópera**
de A Coruña

COLABORAN

XUNTA
DE GALICIA

Concello da Coruña

Deputación
DA CORUÑA

CONSORCIO PARA LA PROMOCIÓN DE LA MÚSICA

CARMEN

FIGHA TÉCNICA

Ópera comique en catro actos, cunha duración aproximada de 2 horas e 45 minutos

Música de Georges Bizet (París, 25 de outubro de 1838-Bougival, 3 de xuño de 1875)

Libreto de Henri Meilhac e Ludovic Halévy, baseado na obra homónima (1845) de Prosper Mérimée

Estreada na Opéra-Comique de París o 3 de marzo de 1875

A súa derradeira representación na Coruña foi en 2006.

«Ten cuidado —dixo Carmen—; cuando se me desafía a non facer algo, está feito inmediatamente». PROSPER MÉRIMÉE, CARMEN

REPARTO

Carmen	SOFIJA PETROVIC	MEZZOSOPRANO
Don José	ORESTE COSIMO	TENOR
Escamillo	JEAN-FERNAND SETTI	BAIXO-BARÍTONO
Micaela	MARIA JOSE MORENO	SOPRANO
Frasquita	SUSANA GARCIA	SOPRANO
Mercedes	IRENE ZAS	MEZZOSOPRANO
Zuñiga	JACOBO RUBIANES	BAIXO
Morales	PEDRO MARTÍNEZ TAPIA	BARÍTONO
Le Dancaire	GABRIEL ALONSO	BARÍTONO
Le Remendado	EDUARDO POMARES SAINZ	TENOR
Lillas Pastias	MANU FERNÁNDEZ	
Niña	LAURA ALONSO	

EQUIPO ARTÍSTICO

Orquesta Sinfónica de Galicia

Dirección musical

Gianluca Martinenghi

Dirección de escena

Calixto Bieito

Diseño de escenografía

Alfons Flores

Asistente de dirección de escena

Lucía Astigarraga

Jefa de utilería

Eli Siles

Diseño de vestuario

Mercè Paloma

Diseño de iluminación

Alberto Rodríguez

Coro Gaos

Dirección de coro Gaos

Fernando Briones

Coro infantil juvenil Cantabile

Dirección de coro infantil

Pablo Carballido

Regidor

Jaime Rodríguez

Asistente de regiduría

Cristina Ledo

Maestro repetidor

Damiano Cerutti

Producción

Gran Teatre del Liceu

Carmen

CARMEN

ARGUMENTO

ACTO I

1820: nunha praza de Sevilla, na Real Fábrica de tabacos e no el cuartel militar os soldados están ociosos á espera do cambio de garda.

Micaëla, unha moza navarra, pregunta polo cabo Don José. O tamén cabo Morales dille que chegará pronto, co próximo relevo da garda, e intenta flirtear con ela.

Chega o tenente Zúñiga co cambio de garda, onde está Don José ao cal informan da visita de Micaëla. O tenente pregunta polas mozas cigarreiras, pero o cabo evita contestar, el só ten ollos para unha delas e non quere falar do tema.

Cando a campá da fábrica toca ao descanso, as cigarreiras pasean pola praza. Os homes, coa excepción de Don José, devóranas cos ollos. Precisamente por iso, Carmen quere provocar a este José que se atreve a mostrarse indiferente: quita da blusa unha flor e tirla sen lle dicir nada ao soldado e afástase. El queda cativado pola beleza da xitana.

Chega Micaëla, que lle trae de parte da súa nai un pouco de diñeiro, unha carta e un bico. Na carta, a nai de José (que é quen criou a Micaëla cando quedou orfa), rógalle ao seu fillo que non tarde en volver ao seu lado e que case coa moza navarra. De súpeto, óese un alboroto procedente da fábrica. Carmen, como se saberá, feriu na cara cun coitelo a Manuelita, unha das súas compañeiras de traballo.

Carmen é detida por agresión e, logo dun breve interrogatorio de Zúñiga, Don José é o encargado de levala ao calabozo do cuartel. De camiño, Carmen seduce o soldado e promételle que, se a libera, o esperará esa noite na taberna de Lillas Pastia. Embriagado por esta perspectiva, José deixa escapar a Carmen.

ACTO II

Na taberna de Lillas Pastia, de noite.

Zúñiga e outros oficiais fan un círculo en torno a Carmen e as súas amigas Mercedes e Frasquita, para velas cantar e bailar. A festa alóngase e, aínda que Lillas Pastia se queixa de que é moi tarde, Zúñiga e mais o resto resístense a irse.

Especialmente diante da chegada de Escamillo, matador que viaxa a Sevilla para as vindeiras corridas de touros. O acabado de chegar describe a coraxe do seu oficio fronte ao entusiasmo da concorrencia. Escamillo fíxose en Carmen e convídaa a asistir á corrida, en cuxo transcurso lle brindará un touro.

CARMEN

Zúñiga prométele a Carmen que volverá ao seu lado. A taberna baléirase e quedan Pastia, Carmen, Frasquita, Mercedes e dous compañeiros contrabandistas, Dancaire e Remendado, que propoñen un novo negocio. Carmen convence a Don José —de quen está namorada— para que se una.

Pouco despois chega o cabo, logo de saír do calabozo no que foi encerrado por deixar escapar a Carmen. Ela fálalle da inminente visita de Zúñiga, e ante esta idea Don José amosa os seus celos. Para aplacalo, Carmen canta unha melodía que cativa o soldado, que malia iso debe marchar ao ter soado a trompeta do cuartel, e diante do que Carmen finxe estar indignada, e Don José cálmaa declarando que namorou dela cando a viu.

Daquela Zúñiga irrompe na escena e obriga a Don José a reincorporarse ao seu rexemento. O navarro rexeita a orde e bátese en duelo co tenente, que é reducido polos contrabandistas. Don José non ten escapatoria: unírase a Carmen e aos seus compañeiros, e fuxirá a través das montañas.

ACTO III

Carmen, Don José e os contrabandistas polas cordilleiras andaluzas.

Tras un tempo a relación entre Don José e Carmen pasa por un momento de tensión, pero el rógalle que se reconcilien, ao que ela se nega, dicindo que quere ser libre e facer o que lle pete. A José vénlle ao recordo a súa nai e a existencia honrada que a abandonou.

Mercedes, Frasquita e Carmen botan as cartas: para as dúas amigas predín fortuna e felicidade; para Carmen, a morte. Chega Dancairo, que lles pide ás mulleres que distraian a atención dos aduaneiros para poder cruzar sen problemas o contrabando.

Isto esperta os celos de Don José. Ao tempo e conducida por un guía ao lugar, chega Micaëla que vén na procura de José, a quen espera salvar coa axuda de Deus. José fai un disparo no seu papel de sentinela contra alguén que se achega ao campamento: é Escamillo, que vén para intentar outra vez gañar o favor de Carmen, como lle confesa a José de boa fe. Isto desata unha pelexa a navalladas entre os dous rivais, que é interrompida xusto a tempo por Carmen e Dancairo, evitando a morte de Escamillo.

Antes de se retirar, o toureiro invita a todo o mundo á súa seguinte corrida en Sevilla, á que espera que acuda especialmente Carmen. Descubren a Micaëla, que lle suplica a José que volva con ela á súa terra. José discute de novo con Carmen, pero ao saber que a súa nai está morrendo, decide marchar, pero antes ameaza a Carmen prometendo que axiña se volverán a ver. Óese ao lonxe a Escamillo, seguro da súa vitoria amorosa, cantando a súa canción.

CARMEN

ACTO IV

Plaza da Maestranza de Sevilla.

Unha viva e pintoresca animación reina antes do comezo da corrida na que Escamillo se presenta diante dos espectadores da capital andaluza e reitera o seu amor a Carmen.

E aparece xa José, esixíndolle explicacións a Carmen, reclamando o seu amor unha vez máis e coa intención de obrigala a marchar con el. Carmen resítese, quere ser libre custe o que custe, para asegurarlle de que xa non o ama, guíndalle a sortella que lle dera antano. José, fóra xa de si, apuña a xitana, xusto cando a multitude, no rodo, celebra a vitoria de Escamillo. Cando Carmen cae ao chan sen vida, Don José pídelles ás autoridades que o deteñan por ter asasinado a muller que di ter amado.

SOFIJA PETROVIC

CARMEN

Sofija Petrović naceu en Belgrado, Serbia, en 1991 e graduouse en 2014 pola Universidade de Ciencias da Música desa cidade, onde obtivo a súa licenciatura en canto coa soprano rusa Lyudmila Gross. En 2012, gañou o Gran Premio do concurso máis prestixioso de Serbia e recibiu unha bolsa de estudos do goberno de Belgrado. Ese mesmo ano foi a finalista máis nova no Concurso Internacional Ferruccio Tagliavini en Austria, momento no que a mezzosoprano Elena Obraztsova convidou a Sofija a San Petersburgo para participar na súa clase maxistral en Moscova. No verán de 2013, Petrović recibiu unha bolsa de estudos para participar na clase maxistral do profesor de canto de Julliard, Daniel Ferro, na Toscana, Italia. Tamén cantou nunha serie de concertos en Florencia e Greve in Chianti, e colaborou con Massimiliano Bullo e profesores de canto como Peter Castaldi, Ricardo Herrera e Bruno Rigacci. En outubro dese mesmo ano foi escoitada en Viena polo profesor de canto Bill Schuman e

posteriormente invitada a unha audición para o programa de formación de catro anos da Academia de Artes Vocais de Filadelfia, onde comezou os seus estudos en setembro de 2014. En xuño de 2015, foi convidada a prepararse para o papel principal de "Madama Butterfly" no programa de verán de Martina Arroyo en Nova York. Durante ese mesmo período, viaxou a Nancy, Francia, para traballar co barítono Ludovic Tezier, onde cantou a aria de Marguerite de Mefistófele na Ópera Nacional de Lorena baixo a dirección de Michael Balke.

En novembro de 2015, Sofija uniuse ao Atelier Lyrique da Ópera Nacional de París como artista convidada ata xullo de 2018. En outubro de 2016, cantou o papel da Sra. Coyle en "Owen Wingrave" de Benjamin Britten na Ópera da Bastilla baixo a batuta de Stephen Higgins. En xaneiro de 2017, Petrović apareceu nun concerto no Palacio Garnier, interpretando unha aria de "Ariadne auf Naxos". En outubro de 2017 regresou a París para cantar o papel da cantante de ópera en "Reigen" de Philippe Boesmans baixo a dirección de Jean Deroyer, e en xaneiro de 2018 cantou Cassandre na obra "Os Troianos" de Berlioz nun concerto no Palacio Garnier. Petrović actuou na Ópera da Bastilla na temporada 2018/19, interpretando o papel

Carmen

Amigos de la Ópera
de A Coruña

SOFIJA PETROVIC

de Cassandre no título “Os Troianos” de Berlioz, e cantou Aksinya na nova produción de “Lady Macbeth” de Mtsensk de Warlikowski. Regresou alí na temporada 2019/20 como Mademoiselle Jouvenot en “Adriana Lecouvreur”.

Na mesma tempada, cantou coa Orquestra Sinfónica de Hamburgo e a Innphilharmonie Rosenheim. En 2021, Sofija interpretou o papel principal en “Francesca da Rimini” de Zandonai na Deutsche Oper Berlin e interpretou Esmeralda en “Notre Dame” de Franz Schmidt no Festival de San Galo. En 2022, cantou coa Orquestra Sinfónica de Serbia e debutou no seu país natal por primeira vez no papel de “Carmen” no Teatro Nacional de Serbia. Inaugurou o 54.º Festival Bemus na Sala de Concertos Kolarac con Sir Bryn Terfel e o mestre Bojan Sudić. O seu debut máis recente foi no Teatro Massimo Bellini como Principessa di Bouillon en “Adriana Lecouvreur” de Cilea e “Carmen” no Teatro Lírico de Xerusalén. Os seus próximos papeis inclúen Maddalena en “Rigoletto” e Amneris en “Aída”.

ORESTE COSIMO

DON JOSÉ

En 2016, Oreste Cosimo foi elixido por Riccardo Muti para a súa Academia de Ópera Italiana en Rávena, e no período de dous anos 2016/2017 foi estudante da Accademia do Teatro alla Scala, onde estudou con artistas do calibre de Renato Bruson, Gregory Kunde, Luciana D'Intino e Vincenzo Scalerà. Participou en producións de "A Traviata", "Nabucco" e "Hänsel und Gretel", traballando con algúns dos directores máis importantes do mundo, incluídos Antonio Pappano e Daniel Barenboim.

Durante o seu tempo na Accademia della Scala, tivo a oportunidade de cantar Alfredo xunto a Anna Netrebko durante

UN ensaio coa orquestra de "A Traviata" no Teatro alla Scala, dirixida por Nello Santi. Particularmente dotado para a música desde moi nova, Oreste Cosimo estudou piano e frauta antes de dedicarse por completo ao canto. Inicialmente estudou barítono, para posteriormente pasarse a teór. Se graduó con honras no Conservatorio "A. Boito" de Parma, onde, durante os seus estudos, debutou aos 21 anos como Ismaele en "Nabucco" no Teatro Verdi de Busseto. Posteriormente, interpretou varios papeis principais en diversos teatros da provincia de Parma, cidade natal de Verdi, antes de unirse aos solistas da Accademia della Scala.

En 2018 trasladouse a Viena para ampliar os seus estudos baixo a tutela de Ramón Vargas. Alí aprendeu alemán, un dos cinco idiomas que fala con fluidez, xunto con inglés, francés, español e italiano. Le cirílico e ten coñecementos básicos de ruso e fonética. Distinguiuse en numerosos concursos internacionais de ópera: en 2019 gañou o Gran Premio do concurso "Bibigul Tulegenova" en Casaquistán e foi un dos gañadores do concurso internacional "Ferruccio Tagliavini" en Graz, Austria.

En 2013 gañou o concurso "Voci Verdiane" en Busseto e en 2018 o concurso ASLICO en Como, o que lle permitiu debutar co papel de Fenton en "Falstaff" nas Óperas de Lombardía (Como, Brescia, Bérgamo, Cremona e Pavía). Entre os papeis principais que xa estreou atópanse Rodolfo en "A bohème" (Teatro Filarmónico de Verona, Teatro Verdi de Trieste, Stadttheater de Berna), Pollione en "Norma" (Stadttheater de Berna), Duca dei Mantova en "Rigoletto" (entre outros Teatro Comunale "Pavarotti-Freni" de Módena, Teatro Municipal de Ferrara), Nemorino en "L'elisir d'amore" (Ópera de Astana), Don Giovanni (Teatro

ORESETE COSIMO

Filarmónico de Verona), Ismaele en "Nabucco" (Busseto), Pinkerton en "Madama Butterfly", Lensky en "Evenij Onegin", Nadir en "Lles Pêcheurs de perles" e Edgardo en "Lucia dei Lammermoor" (Teatro Aalto Essen – Deutsche Oper am Rein – Düsseldorf).

No verán de 2023, debutou no Festival Puccini de Torre do Lago con "A Bohème". Ese mesmo verán, interpretou "A Bohème" e "Lucia dei Lammermoor" na Ópera Niza Costa Azul e Fausto e Helena de Lili Boulanger en concerto na Gewandhaus de Leipzig. Un fito importante na carreira de Oreste foi o seu debut na Ópera Alemá de Berlín con "Lles contes d'Hoffmann" (Hoffmann), que cantou uns meses despois en Tel Aviv. Outros compromisos en 2023 inclúen "Lucrezia Borgia" (Gennaro) en Essen; "A viúva alegre" (Camille de Roussillon) no Teatro Verdi de Trieste; "A Traviata" na Nova Ópera Israelí de Tel Aviv; e unha gala lírica na Ópera Nacional de Montpellier.

Co seu debut como Ruggero en "A Rondine" de Puccini no Teatro Rexio de Turín, fixo un exitoso regreso a Italia.

PROXECTOS 2024: "Lucia dei Lammermoor" e "Rigoletto" na Nova Ópera Israelí en Tel Aviv; "Messa dei Gloria" de Puccini co Teatro Municipal de Piacenza; "A Traviata" no Teatro Nacional de Praga; "A Vestale" (Licinius) en Pisa, Piacenza, Ravenna e Jesi; "Petite Messe Solennelle" co Rundfunk Chor Berlin; "Duca dei Mantova" en Rigoletto no Teatro Rexio de Turín. "Gianni Schicchi" (Rinuccio) na Ópera Nacional de Lituania en Vilnius. Entre os seus momentos máis destacados en 2024 está o seu debut como Florestan en "Fidelio" de Beethoven na Deutsche Oper Berlin.

Oreste será o primeiro cantante italiano en cantar este papel na Deutsche Oper Berlin. Foi dirixida por Riccardo Muti, Daniel Barenboim, Antonio Pappano, Daniele Callegari, Francesco Ivan Ciampa, Michele Spotti, Lorenzo Passerini, Christopher Franklin, Christoph Eschenbach, Francesco Lanzilotta e Nello Santi.

JEAN-FERNAND SETTI

ESCAMILLO

Jean-Fernand realizou os seus estudos musicais na prestixiosa École Normale Supérieure de Musique de París, onde estudou baixo a tutela do profesor Jean-Philippe Courtis, e onde obtivo o diploma avanzado en 2017.

A súa traxectoria educativa viuse enriquecida pola participación en clases maxistras dirixidas pola recoñecida soprano Patricia Petibon, así como por obradoiros intensivos baixo a dirección do director emérito Michel Plasson e o innovador director Yvan Alexandre.

Recibiu clases de Yves Sotin, profesor de canto no Conservatorio Nacional Superior de Música e Danza de París (CNSMDP).

As sesións avanzadas con Didier Laclau-Barrère e Jean-Pierre Furlan completaron a súa formación, o que lle permitiu puír aínda máis a súa arte e prepararse para unha prometedora carreira no escenario da ópera internacional.

Jean-Fernand incorporouse ao Atelier Lyrique dirixido por Mireille Larroche. A súa carreira comezou en setembro de 2017 na Ópera de Metz, onde interpretou Benoît e Alcindoro na obra "La Bohème". Foi distinguido no Théâtre National de Compiègne no papel do Duque de Popoli no título "La Sirène" de Auber e en Montreuil no papel de Sharpless en "Madame Butterfly".

A súa presenza escénica foi eloxiada no Teatro Manoel de Malta, onde foi o pai de Cinsenta en "Cinsenta", de Nicolas Isouard, así como o de Dulcamara en "L'Elisir d'amore".

Converteuse en Escamillo en "Carmen" na Ópera de Bordeos, dirixido pola batuta de Marc Minkowski, posteriormente repetiu este rol na Opéra Comique, dirixida por Louis Langrée. Na Ópera de Rouen, interpretou Capuleto nunha produción dirixida por Éric Ruff e dirixida polo director Pierre Dumoussaud.

MARÍA JOSÉ MORENO

MICAELA

María José Moreno (Castilléjar, Granada) é unha soprano lírica lixeira española recoñecida pola súa excelencia vocal e versatilidade interpretativa. Estudou na Escola Superior de Canto de Madrid, onde se formou baixo a tutela dos profesores Ramón Regidor e José Luis Montolio.

O seu debut operístico tivo lugar en 1996 en Pamplona-Iruña, interpretando o papel de Dido en "Dido e Eneas" de Henry Purcell co grupo Vaghi Concerti. O ano seguinte, obtivo o primeiro premio no prestixioso Concurso Francisco Viñas, ademais dos premios do público e ao mellor cantante español. Ese mesmo ano, debutou no Teatro da Zarzuela con "La fille du régiment" de Donizetti.

A nivel internacional, actuou en teatros de renome como a Wiener Staatsoper, interpretando Rosina en "Il barbiere di Siviglia" e Olympia na obra "Les contes d'Hoffmann". Na Scala de Milán, debutou como Gilda en "Rigoletto" xunto ao barítono Leo Nucci. Ademais, participou no Festival Rossini de Pesaro, onde interpretou roles como a condesa Adèle en "Le Comte Ory" e Lisinga en "Demetrio e Polibio".

A súa discografía inclúe unha destacada gravación de "Falstaff" xunto a London Symphony Orchestra baixo a dirección de Sir Colin Davis, que foi galardoada cun premio Grammy en 2006.

En España, mantivo unha relación estreita co Gran Teatre del Liceu de Barcelona, onde debutou na temporada 1997/98 con "L'elisir d'amore". Regresou en múltiples ocasións, para participar en producións como "Lucio Silla" (2012/13), "Cendrillon" (2013/14), "Lucia di Lammermoor" (2015/16), "Rigoletto" (2016/17) e "I puritani" (2018/19). Así mesmo, colaborou co Teatro Real de Madrid en óperas como "Un ballo in maschera", "Werther", "La sonnambula", "Die Zauberflöte", "Lucia di Lammermoor", "Le nozze di Figaro", "Don Giovanni" e "Alcina".

O seu repertorio abrangue unha ampla gama de roles principais, entre os que se inclúen Amina en "La sonnambula", Lucia en "Lucia di Lammermoor", Elvira en "I puritani", Marie en "La fille du régiment", Donna Anna en "Don Giovanni" e Fiorilla en "Il turco in Italia". Ademais, é unha intérprete frecuente de zarzuelas, destacando a súa participación en "Doña Francisquita".

MARÍA JOSÉ MORENO

Recentemente, interpretou roles como Lucia en "Lucia di Lammermoor", en Córdoba; a condesa Almaviva en "Le nozze di Figaro", no Teatro Real de Madrid e Micaëla en "Carmen", xunto a Orquestra de RTVE. A súa carreira continúa destacándose por unha combinación de rigor estilístico, excelencia vocal e unha coidadosa selección de repertorio que se adapta ás súas características interpretativas.

SUSANA GARCÍA

FRASQUITA

Nace na Coruña, no ano 2000. Comeza os seus estudos de piano e canto no conservatorio da súa cidade e, a finais de 2019, trasládase á cidade de Barcelona onde finaliza o seu grao de piano e continúa a súa formación vocal coa mezzosoprano Francesca Roig e a vocal coach Marta Pujol, ademais de co mestre Manuel Burgueras en Madrid.

Actualmente, perfecciona a súa técnica vocal coa mestra valenciana Ana Luisa Chova e continúa formándose no Conservatorio Superior de Música Joaquín Rodrigo de Valencia baixo a tutela da soprano Charo Vallés.

Ao longo dos anos, participou en clases maxistras de importantes artistas da lírica como Ernesto Palacio, Rubén Fernández Aguirre, Carmen Santoro, Sabina Puértolas, Carlos Chausson, Eduard Giménez e Donatella Debolini, entre outros.

Doutra banda, participou en producións de óperas como "Die Zauberflöte", de W. A. Mozart (2020) e "Il Barbiere di Siviglia", de G. Rossini (2021) coa Fundació Òpera Catalunya en Barcelona, grazas a ser gañadora do Concurs Mirna Lacambra-Xavier Gondolbeu XXIV e XXV, debutando así os roles de Zwei Knabe e Rosina respectivamente, baixo a dirección do director musical valenciano Daniel Gil de Tejada e os directores de escena Pau Monterde e Miquel Gorriz.

Así mesmo, participou con varios concertos nas dúas últimas temporadas de dúas asociacións operísticas españolas, Amigos da Ópera da Coruña e Amigos da Ópera de Vigo (2022 e 2023). No ano 2023, foi seleccionada para formar parte da terceira edición do Proyecto Jóvenes Artistas CRESCENDO do Teatro Real de Madrid e interpretou como solista a cantata escénica "Carmina Burana", de Carl Orff no Auditorio Miguel Delibes de Valladolid, baixo a dirección musical do director español Javier Fajardo e xunto ao contrateno Carlos Mena.

SUSANA GARCÍA

Participou nunha xira nacional, en máis de once teatros españois, onde interpretou o rol de Rosina (versión soprano) en "Il Barbiere di Siviglia", de G. Rossini coa compañía operística Leonor Gago Artist Management.

En 2023 tamén foi galardoada co segundo premio e premio nova promesa na V edición do Concurso Nacional de Canto Ciudad de Albacete.

En 2024 cantou en "Maratón Verdi", no Auditorio do Palau de Les Arts de Valencia, coa Orquestra Filharmónica da Universidade de Valencia; debutou como Contessa Folleville en "Il viaggio a Reims", de G. Rossini, nunha produción do mestrado de ópera do Conservatorio Superior de Música de Valencia Joaquín Rodrigo. Así mesmo debutou no Auditorio Nacional de Madrid interpretando o "Réquiem", de W. A. Mozart e "Soño dunha noite de verán", de F. Mendelssohn.

Interpretou Giannetta en "L'elisir d'amore", de G. Donizetti, dentro da programación lírica de Amigos da Ópera da Coruña xunto a Ramón Vargas e Ruth Iniesta; e debutou o rol de Frasquita na xira por España de "Carmen" coa compañía Leonor Gago Artist Management. Interpretou o "Messiah" de Händel e o "Gloria" de Vivaldi no Auditorio de Galicia coa Real Filharmonía de Galicia e a Novena Sinfonía de Beethoven no Teatro Principal de Ourense co gallo do 200 aniversario da súa estrea.

Desde setembro de 2024 forma parte da axencia musical Mikamusik encabezada polo mestre Rubén Fernández Aguirre.

IRENE ZAS MERCEDES

Nada na Coruña, a mezzosoprano principiou os seus estudos de canto no Conservatorio Profesional de Música da Coruña da man da mestra Diana Somkhieva. Participou en diferentes cursos e masterclasses de Mariella Devia, Carlos Álvarez, Manuel Burgueras e Markus Fohr entre outros.

Foi membro do Coro Novo da Sinfónica de Galicia de 2012 a 2015 e actualmente da asociación lírica Encantados. En 2021 gañou o premio Andrés Gaos á mellor cantante galega, en 2024 gañou o 3º premio do concurso lírico de Alcalá de Henares e o 2º premio no VI concurso nacional de canto Ciudad de Albacete.

Participou como solista en diferentes proxectos como a misa de Dvorak co coro Vocalisse, "Valses Gallegos" co coro Follas novas, "Alborada nun día de festa"

coa banda e o coro do conservatorio profesional de música da Coruña, a Gala lírico de 2021 en Parco Acqua Santa Chianciano Terme coa orquestra sinfónica e o coro do Conservatorio di musica Luigi Cherubini di Firenze e "Fantasía coral de Beethoven" coa orquestra e o coro do Maggio Musicale Fiorentino en xullo de 2021.

Participou na Temporada Lírica de Amigos da Ópera da Coruña e da Asociación Bilbaína de Amigos de la Ópera en 2023 onde debutou no rol de Gertrude na ópera "Roméo et Juliette" de Gounod. En 2024 debutou no rol de Zia principessa da ópera "Suor Angelica" de Puccini da man de AMAT no Teatro dei Rinnovati de Siena. Tamén participou en varias producións do conservatorio de música Luigi Cherubini de Florencia e do conservatorio de música Santa Cecilia de Roma entre outras.

Actualmente compaxina os seus estudos no Conservatorio di musica Luigi Cherubini di Firenze coa súa participación no proxecto Fabbrica YAP do Teatro Costanzi de Roma.

Cun futuro prometedor, Irene Zas continúa a desenvolver a súa carreira cunha sólida formación e un repertorio en constante expansión.

JACOBO RUBIANES

ZUÑIGA

O barítono galego estudou musicoloxía no Conservatorio Superior de Música de Vigo. Actualmente continúa coa súa formación na especialidade de piano e canto na Escola Superior de Canto de Madrid xunto a Susana Cordon e Federico Gallar. Toma clases maxistras de cantantes como a mezzosoprano Alicia Nafé, o barítono Carlos Chausson, Santos Ariño e o baixo Nahuel di Pierro en París.

Participa en montaxes de ópera, como "Dido e Eneas" (rol de Eneas), "Los Claveles" (rol de Goro) e coa orquestra 430 canta como baixo en varias cantatas de Bach. Traballou con La Fura Dels Baus en xira por toda España. En Madrid canta o rol de Masetto da ópera "Don Giovanni" de W. A. Mozart, dirixido escenicamente por Federico Figuerola.

As súas últimas presentacións con Amigos da Ópera da Coruña foron en "Romeo et Juliette", de CH. Gounod (2023) e na obra "La Bohème", de G. Puccini (2024).

Realiza diversos recitais de lied e oratorio na fundación Juan March de Madrid. Estrea o rol de Papageno na ópera contemporánea "Papagena de lago Hermo" coa compañía Butaca Zero en xira por toda Galicia, e foi proposto para os premios Max das artes escénicas.

PEDRO FERNÁNDEZ TAPIA MORALES

O barítono Pedro Martínez Tapia nace na Coruña en 1984. Comeza os seus estudos musicais de piano á idade de 13 anos e obtén o título profesional en 2006 no Conservatorio Profesional da Coruña. A partir de 2002 comeza os seus estudos de canto, primeiro de forma particular, posteriormente no Conservatorio da súa cidade e máis tarde na Escola Superior de Canto de Madrid, onde obtivo o Título Superior en especialidade de Teatro lírico en 2012 sendo alumno de Manuel Cid. Ao longo destes anos foi alumno de Pablo Carballido, M. J. Ladra, Juan Lomba ou Julián

Molina, e recibiu clases maxistras de mestres como Bruno de Simone, Alberto Zedda, Marimí del Pozo, Isabel Penagos, Jorge Robaina ou Martin Wölfel. Recibe leccións de dirección coral de Maite Oca e Manuel Real. Complementa a formación coa diplomatura en Ciencias da Educación (especialidade de Educación Primaria) pola Universidade da Coruña. Na actualidade é director da Coral Polifónica El Eco.

Traballou en escenarios como o Teatro Colón e o Rosalía de Castro da Coruña, o Palacio da Ópera da Coruña, o Teatro Jovellanos de Xixón, a Catedral St. Martin de Bratislava ou o Academy Theater de Shanghai. Resultou semifinalista no IV Concurso Internacional de Música Antigua de Xixón. Cantou a "Misa de Réquiem" de G. Faurè, o "Oratorio de Noël" de C. Saint Saens, a "Misa en Sol Maior" de Schubert, a "Petite Messe Solennelle" de Rossini, o "Magnificat" de A. Vivaldi, o oratorio "Come ye sons of art" de H. Purcell. En repertorio de zarzuela, interpretou "La Gran Vía" de F. Chueca, "La Rosa del Azafrán" de J. Guerrero, "La Revoltosa" de R. Chapí, "El Barberillo de Lavapiés" de F. A. Barbieri e ofreceu diversos recitais na comunidade galega.

En materia operística, participou como solista en títulos como "Dido and Aeneas" de H. Purcell, "A Guerra dos Xigantes" de S. Durón, "The Medium" de G. Menotti, "Inés e Bianca" de Marcial del Adalid, "Marina" de E. Arrieta, "Die Zauberflöte" de W. A. Mozart, "Il Signor Bruschino" de G. Rossini, "Gianni Schicchi" e "Madama Butterfly" de G. Puccini ou "Rigoletto" e "La Traviata" de G. Verdi. Producións asinadas por E. Sagi, M. Pontiggia, J Font (Els Comediants) C. Juri ou D. Carvajal; e dirixidas por R. Tébar, M. Panni, J. Pons, M. Á. Gómez-Martínez, R. Groba ou J. Gómez.

GABRIEL ALONSO

LE DANCAIRE

Nado en Ferrol, graduouse pola Escola Superior de Música Reina Sofía (BMus e PGMus) cos mestres Ryland Davies e Francisco Araiza, con quen segue a perfeccionarse. Obtivo, entre outros, o 3º premio no Concurso Internacional de Logroño (2019) e no Concurso Nacional de Albacete (2021). Desde o seu debut no Teatro Victoria Eugenia de Donostia, con "Il Barbiere di Siviglia", interpretou roles protagonistas como Marcello ("La bohème"), Giorgio Germont ("La traviata"), Figaro ("Il barbiere di Siviglia"), Silvio ("Pagliacci") ou Malatesta ("Don Pasquale"), ademais de participar en títulos como "Rigoletto" no Teatro Cervantes de Málaga e con Amigos da Ópera de Vigo; "La verbena de la Paloma", "La forza del destino" e "Roméo et Juliette" con Amigos da Ópera da Coruña; a Gala Mozart Revolution no Teatro Real; "La leyenda del beso", "Carmen", "La rosa del azafrán" e "Luisa

Fernanda" en Bogotá; "La Gran Vía" e "Adiós a la Bohemia" no Festival de Teatro Lírico Español de Oviedo; "La tragédie de Carmen" no Al Bustan Festival de Beirut, con mestres como Víctor Pablo Pérez, Giuseppe Finzi, Cristóbal Soler ou Gianluca Marcianò, entre outros. Tamén realizou numerosas estreas absolutas, como a de "Dúas cantigas para barítono e orquestra" de Xabier de Paz coa Real Filharmonía de Galicia ou a "Misa" de Juan Durán no Xacobeo 2022. O seu repertorio sinfónico e de cámara abrangue obras como o "Réquiem" de Fauré, a "Novena Sinfonía" de Beethoven, "Carmina Burana" de Orff, "Via Crucis" de Liszt, "Oratorio de Nadal" de Saint-Saëns, ou os "Kindertotenlieder" e "Eines fahrenden Gesellen" de Mahler, así como numerosos recitais de Canción e Lied no Teatro Afundación da Coruña, Teatro Xofre de Ferrol, Fundación La Caixa de Zaragoza e Barcelona, Richard Strauss Sala de Garmisch-Partenkirchen (Alemaña) ou Schloos Laudon (Viena).

Entre os seus recentes e próximos compromisos destacamos "Dido and Aeneas" no Teatre Principal de Palma, "Requiem" de Fauré co Coro da Fundación Princesa de Asturias ou un recital na HerkulesSaal de Munic.

EDUARDO POMARES

LE REMENDADO

O tenor Eduardo Pomares completou os seus estudos de Grao e Máster en fagot no Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, a súa cidade natal. Durante o seu tempo alí, descubriu a súa paixón polo canto lírico, o que o levou a ingresar na Escola Superior de Canto de Madrid, onde combinou a súa formación vocal cunha especialización en docencia na universidade.

Como cantante solista, interpretou obras emblemáticas como o "Réquiem K. 626", de W. A. Mozart; o "Stabat Mater", de A. Dvořák ou "Das Lied von der Erde", de G. Mahler.

Participou en diversas galas de ópera e zarzuela en prestixiosos escenarios como o Auditorio Nacional, o Teatro Monumental e o Teatro Real.

Entre os seus papeis máis destacados atópanse Il Duca ("Rigoletto", Verdi) e Don José ("Carmen", Bizet) en ópera, e José María ("La chulapona", Torroba), Javier ("Luisa Fernanda", Torroba) e Gustavo ("Los gavilanes", Serrano) en zarzuela.

Pomares foi recoñecido co primeiro premio no VIII Certamen de Lied y Canción de Concierto de Albox (2023), así como co primeiro premio e o premio de zarzuela no III Concurso Internacional de Canto Lírico de Alcalá de Henares (2024).

Obtivo o segundo premio no 41º Concurso Internacional de Canto Lírico Ciudad de Logroño (2024) e, da man de Aquiles Machado, o premio Amigos da Ópera da Coruña no XII Certamen Internacional de Zarzuela de Valleseco (2024).

Ademais, formou parte da cuarta edición do programa Crescendo, creamos ópera do Teatro Real, grazas ao cal puido participar na ópera de cámara "Tenorio" de Tomás Marco na temporada 23-24 do devandito teatro.

Ao longo da súa carreira, recibiu clases maxistras de destacados artistas como Nancy Fabiola Herrera, Yolanda Auyanet, Sabina Puértolas ou Miquel Ortega, entre outros. Actualmente, continúa perfeccionando a súa técnica vocal baixo a tutela de Elena Valdelomar e Ricardo Francia.

ORQUESTRA SINFÓNICA DE GALICIA

Creada en 1992 polo Concello da Coruña, cidade en cuxo Palacio da Ópera ten a súa sede, a Orquestra Sinfónica de Galicia (OSG) é unha das agrupacións orquestrais de maior proxección en España ademais dunha marca internacional con seguidores nos cinco continentes a través da súa canle de YouTube.

A OSG, cuxo director titular desde a temporada 2023-24 é Roberto González-Monjas e Víctor Pablo Pérez o seu director honorario, foi orquestra residente do Festival Rossini de Pesaro de 2003 a 2005 e do Festival Mozart da Coruña desde a súa creación en 1998. Ademais, a súa presenza nacional e internacional foi constante, con concertos nas mellores salas en España e con varias xiras por Alemaña e Austria. En 2007 realizou unha xira por América do Sur —con concertos en Chile, Arxentina, Brasil, Uruguai e Montevideo—, a finais de 2009 presentouse na histórica sala do Musikverein de Viena e en 2016 ofreceu dous concertos nos Emiratos Árabes.

Tanto para os seus concertos internacionais como para os seus programas de abono, a OSG conta con solistas como Anne-Sophie Mutter, Isabelle Faust, Maurizio Pollini, Krystian Zimerman, Grigory Sokolov, Frank Peter Zimmermann, Maria João Pires, Elisabeth Leonskaja, Dmitri Sitkovetsky, Stefan Dohr, Alica Sara Ott, Gil Shaham, Sarah Chang, Leonidas Kavakos, Arcadi Volodos, Mischa Maisky, Javier Perianes ou Christian Lindberg entre outros moitos.

Amigos de la Ópera
de A Coruña

OSG

Con ela cantaron Bryn Terfell, Ewa Podles, Plácido Domingo, Juan Diego Flórez, Simón Estes, Leo Nucci, Alfredo Kraus, Teresa Berganza, Mattias Goerne, María Bayo, Ainhoa Arteta, Mirella Freni, Ann Murray, Amanda Roocroft, Ildar Abdrazakov, Hildegard Behrens, Eva Marton, Giuseppe Giacomini, Philip Langridge, Carlos Chausson, Raúl Giménez, Isabel Rey, Carlos Álvarez, Ana María Sánchez ou Giuseppe Sabbatini, e sempre baixo a batuta de mestres como Gustavo Dudamel, Lorin Maazel, Elisha Inbal, Neville Marriner, Michail Jurowski, Ton Koopman, Guennadi Rozdestvenski, Libor Pesek, Maurizio Pollini, Christoph Eschenbach, James Judd, Stanislaw Skrowaczski, Richard Egarr, Daniel Harding, Jesús López Cobos, Osmo Vänskä, Alberto Zedda, Yoav Talmi, Raymond Leppard, Carlo Rizzi, Josep Pons, John Nelson, Gianandrea Noseda, Ron Goodwin ou Manfred Honeck entre outros.

Na súa discografía para selos como Deutsche Grammophon, Sony, BIS, EMI, DECCA, Koch, Naïve, BMG e Arts figuran nomes como os de Juan Diego Flórez, Kaori Muraji, Peter Maag, Antonio Meneses, Iván Martín, Manuel Barrueco —con quen foi proposta para o premio Grammy 2007 polo mellor álbum clásico do ano—, María Bayo, Plácido Domingo, Juan Pons ou Ewa Podles entre outros.

A OSG converteu a súa canle de YouTube na máis vista do sector en España e unha das máis visitadas a nivel europeo: con máis de cen mil subscritores, os vídeos da OSG superan os trece millóns de visualizacións no último ano desde un total de 227 países. O éxito internacional da súa canle e as retransmisións en streaming HD iniciadas na temporada 14-15 supuxeron a súa proposta para o premio Classical: Next Innovation Award 2015.

A OSG foi premiada coa Medalla de Ouro da Real Academia Galega de Belas Artes e é Premio Cultura Galega da Música 2010. A OSG está financiada polo Concello da Coruña, a Xunta de Galicia e a Deputación da Coruña.

GIANLUCA MARTINENGI

Gianluca Martinengi é o director Artístico Adxunto do Teatro Regio di Torino, Italia, e antes diso foi o mestre principal da Orquestra do Teatro Nacional de Macedonia. Estudou Dirección de Orquestra con Donato Renzetti e Giacomo Zani, Piano con Piero Rattalino e Composición con Bruno Bettinelli.

Comezou a súa carreira no Teatro Regio di Torino como director musical, o que lle permitiu familiarizarse amplamente co repertorio operístico e asistir músicos de renome como Gianandrea Gavazzeni e Yuri Ahronovitch.

Posteriormente, uniuse ao Teatro Massimo di Palermo, onde traballou na planificación artística e como mestre. Tamén foi director artístico do Teatro Maggio Musicale Fiorentino e colaborou con artistas de primeiro nivel mundial.

Os seus compromisos como director abranguen teatros e orquestras importantes, incluíndo o Teatro Comunale di Bologna, o Teatro dell'Opera di Roma, o Arena di Verona, o Teatro Bellini di Catania, a Deutsche Oper Berlin, o Teatro Lirico di Cagliari, o Teatro Petruzzelli di Bari, o Teatro Donizetti di Bergamo, a Opera Ireland, o Palm Beach Opera, o Münchner Rundfunkorchester, L'Orchestre Symphonique de Montréal, a Sydney Opera House, o Teatro Municipal de São Paulo, a Orquestra Filarmónica de Bos Aires, o Festival de Dubrovnik, o Festival de Ópera de Taormina, o NCPA de Pequín, o Centro de Artes de Seúl, ou a Filarmónica de Budapest, entre outros.

Durante anos consecutivos, participou na inauguración do Festival de Tenerife con "Falstaff" de Verdi e "Tosca" de Puccini, nomeado como director invitado principal do festival polo director Giancarlo Del Monaco. Recibiu críticas moi positivas polas súas gravacións en CD de Arias de Puccini e Duetos de Verdi coa soprano Amarilli Nizza e o barítono Roberto Frontali, así como unha homenaxe a Enrico Caruso coa Orquestra dell'Arena di Verona para EMI.

Para a Fondazione Arena di Verona, tamén dirixiu "Iris", unha obra raramente interpretada de Mascagni, en actuacións aclamadas tanto pola prensa como polo público.

CORO GAOS

O Coro Gaos nace en outubro de 2010 como continuación do proxecto da Orquestra Gaos. Está constituído por unhas 50 voces e todas elas teñen unha ampla experiencia en diferentes coros da comunidade galega. A súa actividade repártese entre o repertorio ao vivo e a música sinfónico-coral, cunha especial énfase na ópera, participando anualmente nas producións da temporada coruñesa.

Desde a súa creación organiza ciclos de concertos e realiza xiras polo territorio nacional e internacional entre as que destacan, entre outras, a súa participación no 49º Festival Internacional de Canto Coral de Barcelona e os concertos realizados no Festival de Música Religiosa de Guimarães.

Obtén o primeiro premio no XIII Concurso Nacional de Corales Antonio José celebrado en Burgos (2014), o segundo premio no XXXII Certamen Coral Internacional Villa de Avilés (2015), o segundo premio no XLV Certamen Coral de Ejea de los Caballeros (2016), o premio do público no 63º Certamen Internacional de Polifonía y Habaneras (Torrevieja), o segundo premio no Gran Premio Nacional de Canto Coral celebrado en Villanueva de la Serena (2017) e o primeiro premio e premio á mellor interpretación da obra obrigada no VI Certame Coral Vila de Arbo (2018). Ademais, participa no Gran Premio Nacional de Canto Coral celebrado en Burgos (2018) onde recibe fantásticas valoracións.

En novembro de 2019 participa no 51º Certamen Coral de Tolosa competindo con coros de todo o mundo e realizando concertos en diferentes localidades do País Vasco.

En setembro de 2015 pon en marcha un novo proxecto: os MiniGaos, dous coros infantís cos que inculcar desde a base a paixón pola música e o canto coral, e que conta xa con 60 nenas e nenos. En setembro de 2018 completa a familia coral co Coro Gaos Xove. Fernando Briones é o director-fundador do Coro Gaos.

FERNANDO BRIONES

CORO GAOS

Estuda Dirección de Orquesta no ESMUC cos mestres Lutz Köhler e Salvador Brotons onde se gradúa coas máximas cualificacións. Completa os seus estudos de dirección coral e orquestral con importantes mestres en España, Austria e Italia e é asistente do mestre Alberto Zedda nas súas últimas producións.

É director titular da Orquesta e Coro Gaos desde a súa creación en abril de 2009, coa que desenvolve unha intensa actividade, especialmente no repertorio lírico, dirixindo importantes solistas como Sondra Rodvanosky, Ainhoa Arteta, Vanessa Goikoetxea, Rocío Pérez, Ruth Iniesta, Carol García, Celso Albelo, Alejandro Roy, Antonio Gandía, Borja Quiza, Carlos Álvarez y Simón Orfila, entre outros.

Como director do Coro Gaos, obtén importantes premios nacionais e internacionais en concursos e certames corais. Dirixe a Orquesta Sinfónica de Galicia, a Oviedo Filarmonía, a Orquesta Filharmónica de Taipéi, a Orquesta Chinesa de Taipéi e a Orquesta e Coro Filharmónico de Kosovo, entre outras. En 2020 dirixe unha nova produción da obra "La verbena de la Paloma" para a Temporada de Ópera da Coruña coa que mantén unha estreita colaboración.

En novembro dese mesmo ano dirixe "I Pagliacci" e "Cavalleria Rusticana" no Festival de Ópera de Fuerteventura. Á fronte da Orquesta Gaos, dirixe "Rigoletto" (2022) e "Don Giovanni" (2024) no Festival de Ópera de Lanzarote.

Gravou diferentes traballos discográficos entre os que destacan "Lela" (VRS2103) (2011), a BSO da serie de TVE Seis hermanas (2017), "Cubalicia" (2021) ou "Suite Letea" (2023).

En 2024 é o responsable da dirección da Orquesta e Coro Gaos na obra "La Bohème" na Temporada Lírica da Coruña, na cal exerce como titular ante a Orquesta Sinfónica de Galicia na Gala de Clausura con Ewa Plonka.

Na actualidade compaxina a súa actividade concertística coa docencia na cátedra de dirección do Conservatorio Superior de Música da Coruña e como pianista do barítono Borja Quiza.

CANTABILE

O Coro Infantil e Xuvenil Cantábile nace da asociación que leva o seu mesmo nome, como un gran proxecto musical e social que integra nenos e nenas, coa música clásica como fío condutor.

Desde o seu nacemento en 2002, convértese nun referente musical en toda Galicia, grazas ao gran número de concertos e xiras que realizaron tanto a nivel nacional como internacional: Viena, Salzburgo, Lisboa, Boloña, Madrid, Roma... Ademais, os numerosos premios recibidos e a crítica avalan a súa traxectoria interpretativa e, en especial, a súa técnica sonora e vocal, grazas ao seu director Pablo Carballido del Camino, tenor e profesor de canto.

Cantábile xa gravou seis discos, entre eles a banda sonora da película "De Profundis" (estreada coa Orquestra Sinfónica de Galicia), o disco dedicado á obra vocal sacra de Vivaldi avalado polo musicólogo José López Calo, "Mozart e Haydn nas voces de Cantábile" ou o seu último proxecto, "Palabras de Luz", doce pezas corais inéditas, galegas e en galego, que compartiron tamén con todos os coros galegos, e que foi premiada na sétima edición dos Martín Códax da música galega, na categoría de "Coros e grupos vocais".

Amigos de la Ópera
de A Coruña

PABLO CARBALLIDO

CORO CANTABILE

Pablo Carballido del Camino, tenor, profesor de canto e director de coro, realiza os seus estudos no Conservatorio Superior de Música da Coruña, e gradúase en 2001 na especialidade de Canto e baixo a ensinanza de Antón de Santiago, despois de obter as máximas cualificacións e Premio Extraordinario. É tamén Graduado en Artes Aplicadas, especialidade de Volume (escultura) e Restauración.

Asiste a clases maxistras de canto con importantes figuras como Marimí del Pozo, Helena Lazarska, Ana Luisa Chova, María Bayo, repertorio con Alejandro Zabala, Istvar Cerjan, interpretación escénica con Emilio Sagi, e dirección coral con Scott Stroman, Javier Busto, Gorka Sierra e Julio Domínguez.

Membro solista da Agrupación Lírica Ofelia Nieto e do grupo Magníficat, realiza con ambas as agrupacións numerosas representacións e recitais de ópera, zarzuela e música relixiosa en senllas xiras polos máis importantes escenarios da nosa comunidade, con "Dido e Eneas" de H. Purcell, "El Barberillo de Lavapiés", de Barbieri, "La del Manojó de Rosas" de P. Sorozábal, "La Gran Vía" de Chueca, "Stabat Mater" de Boccherini, "O Mesías" de G. F. Händel, "Le Roi David" de Honegger ou "Petite Messe Solennelle" de Rossini.

Colabora como solista habitualmente nos Festivais de Amigos da Ópera e Festival Mozart da Coruña baixo a batuta de directores de sona mundial e xunto a primeirísimas figuras da lírica (Gómez Martínez, Ros Marbá, Panni, Armiliato, Petrenko, Sagi, D. Abbado, Rodríguez Aragón, Guleghina, Pons, Arteta, Casanova, Blancas, Ciofi, Jordi, Capitanucci, Albelo...).

Realiza para a Universidade da Coruña a estrea absoluta en recital do papel de Pedro Madruga, protagonista da ópera "Inés e Bianca" do compositor galego do século XIX Marcial del Adalid, incompleta, reintegrada e publicada en 2007 pola Xunta de Galicia.

Desenvolveu o seu labor pedagóxico da música en diversos centros, e desde 1998 ata a actualidade na Escola Municipal de Música da Coruña como Profesor Titular de Canto e director do Coro da escola.

Imparte decote cursos e seminarios de Canto e Técnica Vocal tanto para coros como para estudantes de canto. Foi Director Auxiliar da Coral Polifónica El Eco e

PABLO CARBALLIDO

Titular da Coral Infantil El Eco e do Coro Sta. María del Mar. Traballou como mestre de técnica vocal do Coro Universitario da Coruña e do Coro de Cámara Madrigalia.

Director Titular do Coro Infantil e Xuvenil Cantábile desde a súa fundación, agrupación distinguida con numerosos galardóns: Mencionada e destacada nas súas intervencións pola súa gran calidade técnica e musical. Xunto a eles, participou en numerosos concertos, xiras, actos protocolarios e festivais de ópera ("La Dolores", "Tosca", "Carmen", "La Bohème", "Otello" e recentemente "Parsifal" xunto a formacións como a Orquestra Sinfónica de Galicia, a Orquestra Sinfónica de Liverpool, a Orquestra Sinfónica de Castilla y León). Posúen no seu haber dous traballos discográficos, "Cantábile", con repertorio coral e "Vivaldi" dedicado á obra sacra deste compositor, con orquestra formada por profesores da OSG. Gravaron a banda sonora da longametraxe de animación "De Profundis", de Miguel Anxo Prado e Nani García, xunto a Orquestra Sinfónica de Galicia.

A nivel internacional participaron con grande éxito no Certame Internacional de Polifonía de Pesaro (outubro de 2004) e en xira por Austria (setembro de 2005), actuando na Catedral de Santo Estevo de Viena, Abadía de Altenburg e Convento de Franciscanos de Salzburgo, Casa de España de Lisboa (2007), 3º Premio no Concurso Nacional de Coros Antonio José (Burgos, 2008), Concerto na Casa de Galicia en Barcelona (xullo de 2009), Concerto na igrexa de Montserrat e intervención durante a liturxia da Inmaculada Concepción perante Benedicto XVI (Roma, decembro de 2009) e Festival Internacional de coros (Boloña, outubro de 2010).

CALIXTO BIEITO

DIRECCIÓN DE ESCENA

Estudou Literatura e Historia da Arte na Universidade de Barcelona, Dirección no Instituto de Teatro da Deputación e Actuación na Escola de Arte Dramática de Tarragona.

Calixto Bieito debe o seu perfil artístico aos seus inicios en Barcelona, onde dirixiu durante dez anos o Teatre Romea, organizou o Festival Internacional de las Artes de Castilla y León e co Barcelona Internacional Teatre (bit) unha plataforma mundial de proxectos de artistas e escenarios creados. Pierrot Lunaire de Schönberg no Teatre Lliure foi a súa primeira obra para o teatro musical.

"Macbeth" de Shakespeare en Salzburgo (2001) e "Hamlet" en Edimburgo (2002) levaron a Calixto Bieito máis alá da súa España natal. En Hannover, seguiron en rápida sucesión tres producións moi debatidas. "Die Entführung aus dem Serail" en 2004 estableceu a súa reputación e fama na Komische Oper como un dos principais directores de Europa. O que caracteriza a súa obra é unha perspectiva do presente. En cada texto conduce ao aquí e ao agora.

Non importa canto decisivamente lle desen forma á súa reputación os anos de formación: o "Sturm und Drang" de Calixto Bieito remóntase a moito tempo atrás. Hoxe os seus intereses son tan diferenciados como a súa realización artística. Ao mesmo tempo, a súa determinación de verse a si mesmo como un defensor dos autores contemporáneos é cada vez máis clara. Jonathan Little ("Les Bienveillantes") e Karl Ove Knausgård ("Waiting") foron recentemente o foco do traballo musical-teatral.

Desde 2017, Calixto Bieito é tamén Director Artístico do Teatro Arriaga de Bilbao. Dous redescubrimentos de compositores vascos, "Os escravos felices" de Arriaga e "Mendi-Mendyan" de Usandizaga marcan os fitos das primeiras temporadas.

LUCIA ASTIGARRAGA

DIRECCIÓN DE ESCENA

CORUÑA

Lucía Astigarraga é unha directora de escena e actriz de Getxo. Dirixiu "Giulio Cesar in Egitto" de Händel no Teatro do Palacio de Schwetzingen, "La Bohème" no Teatro de Lucerna, "Manon" de Massenet e "Carmen" de Bizet no Teatro de Aachen, "Galerna" para o Festival Loraldia, así como "Moto Membra Jesu Nostri" de Buxtehude e a ópera contemporánea "Saturaran" no Teatro Arriaga de Bilbao, onde fixo os seus primeiros proxectos tamén como actriz.

Nos últimos anos foi directora de reposición e axudante de dirección de Calixto Bieito en máis dunha vintena de obras en Viena, Berlín, Hamburgo, Dresden, Weimar, Budapest, Paris, Bergen, Amsterdam, Birminham, Luxemburgo, Lyon, Barcelona, Mannheim, Bilbao... en títulos como "Elías", "Die Gezeichneten", "Mendi-Mendiyan", "String Quartet's guide to sex and anxiety", "Le Grand Macabre", "Carmen", "Samson", "Messa de Requiem", "Johannes Passion", "War Requiem", "Moses und Aron", "Marienvesper"...

Es licenciada en Interpretación Gestual por la Real Escuela Superior de Arte Dramático de Madrid y en Ingeniería Superior Química por la Universidad del País Vasco.

Actualmente prepara una nueva producción de "L'elisir d'amore" de Donizetti, que se estrenará a principios del 2026 en el teatro de Lucerna.

ALFONS FLORES

ESCENOGRAFÍA

Alfons Flores (1957) inicia a súa carreira profesional como escenógrafo en 1978, no grupo GAT de L'Hospitalet de Llobregat (Barcelona), do que foi cofundador. O seu traballo abrangue escenografías para teatro, óperas e grandes acontecementos, nos que colaborou con directores como Calixto Bieito, Josep Lluís Bozzo, Carlos Wagner, Joan Anton Rechi, Guy Joosten e Àlex Ollé e Carlus Padrissa da compañía La Fura dels Baus.

A súa actividade teatral permitiulle estrear en teatros como o Teatre Nacional de Catalunya, o Birmingham Repertory Theatre, o Edinburgh International Festival, o Festival de Teatro Clásico de Mérida, o Festspillene e o Bergen i al Deutsches N. Theater S. Weimar. Os seus traballos operísticos levárono a estrear en teatros como o Gran Teatre del Liceu, o Teatro Real, o English National Opera, o Teatro alla Scala, o Covent Garden de Londres, o Komische Oper, La Monnaie, a Sydney Opera House, o Theater Basel, a Opéra de Lyon, a Oper Frankfurt, o Staatsoper Stuttgart, De Nederlandse Opera e Opera de París, entre outros. Finalmente, o seu traballo para escenografías urbanas levárono a participar na Festa de Fin de Milenio, de Santiago de Compostela, o espectáculo do Forum Universal das Cultures de Barcelona 2004, a Exposición Internacional de Zaragoza 2008 e no espectáculo ofrecido na Exposición Universal de Shanghai de 2010 titulado "The window of the city". Tamén participou no deseño de acontecementos de menor escala, como os Premios Ondas ou os Premios Max.

O seu traballo foi recoñecido co Premio da Crítica de Barcelona de 1996, 1998 e 2009. No ano 2000 recibiu o Irish Times Theater Award á Mellor Escenografía por Barbaric Comedies, foi proposto para o premio na categoría de Mellor Escenógrafo en The International Opera Awards 2017. Preparou entre outras, as obras "Frankenstein" (Bruxelas) e "Mefistófeles" (Lión).

MERCE PALOMA

FIGURINISTA

Licenciada en Historia da Arte pola Universidade Autónoma de Barcelona, traballou para teatro, cine e ópera. Colaborou con, entre outros, Sergi Belbel, Joan Anton Rechi, Calixto Bieito, Isabel Coixet e Agustí Villaronga. En teatro deseñou o vestuario de "Life is a Dream", "Peer Gynt", "La tempestad" e "Tirant lo blanc" para o Festival de Edimburgo, Bergen, Madrid e Berlín.

No terreo da lírica traballou na obra "El barberillo de Lavapiés" (Teatro da Zarzuela), "Così fan tutte" (Welsh National Opera), "Don Giovanni" (English National Opera), "Un ballo in maschera" (Gran Teatre del Liceu), "Manon" (Ópera de Fráncfort) ou "La fanciulla del West" (Ópera de Stuttgart).

En cine participou en "A los que aman", "Pa negre" (Premio Gaudí ao mellor vestuario 2011) e "Stella cadente" (Premio Gaudí ao mellor vestuario 2014). En datas recentes traballou na produción de "Salomé", en Bogotá, "Il trovatore", en Barcelona, e "Madama Butterfly", no Festival de Peralada.

ALBERTO RODRÍGUEZ VEGA

ILUMINACIÓN

Comezou a súa carreira en 1992, realizando deseños de Iluminación para compañías e salas alternativas de Madrid, mentres compaxinaba os seus estudos de Imaxe e Son.

En Madrid desenvolve a súa carreira como iluminador colaborando con varias compañías de teatro e danza, como Teatro de Danza Española, á que acompañou en xira polos Estados Unidos en 1994. Traballou como axudante de dirección técnica no Centro Dramático Nacional (Teatro María Guerrero-1999-2000).

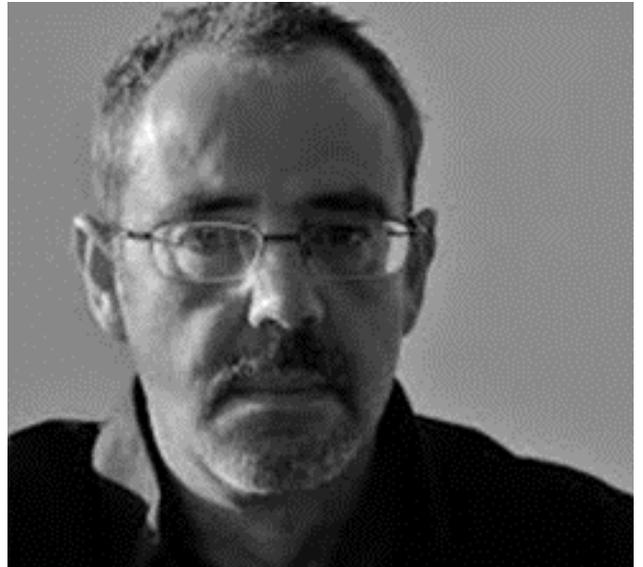
Diplomouse como director de Fotografía na Escola de Cinematografía de Madrid (ECAM). Entre os seus traballos como director de fotografía cabe salientar "El Cielo Gira" (2004), proposta para o premio á mellor fotografía polo Círculo de Escritores Cinematográficos e gañadora de diversos premios internacionais como o prestixioso festival de Rotterdam.

En 2002 comezou a colaborar decote co Gran Teatre del Liceu, tanto na calidade de iluminador como de director de fotografía, realizando ao longo dunha década máis de medio cento de óperas.

Ao longo da súa carreira colaborou con directores como Calixto Bieito, Joan Font, Joan Anton Rechi, Ivo van Hoe, Gilbert deFlo e Stephan Herheim; e traballou con artistas como Isabella Rosellini, José Carreras, Adriana Varela, Ermonela Jahlo, Marisa Paredes, Vicky Peña e Carme Elias.

Entre os seus últimos traballos cabe destacar "Link-link circus", con Isabella Rosellini; "Madama Butterfly" de Joan Anton Rechi para o Festival de Peralada (2017); "El dúo de la Africana" con Joan Font, para o Teatro Campoamor de Oviedo (2019); "Qué fue de Baby Jane", con Vicky Peña e Carmen Elias; "Carmen", de Calixto Bieito; "Fausto" para La Fenice de Venecia (2022); "La reina de las hadas", dirixida por Joan Anton Rechi para o Festival de Peralada (2022) e "Adriana Lecouvreur" para o Teatro Cervantes de Málaga (2023).

Entre os teatros internacionais nos que traballou destacan a Ópera de París, La Fenice de Venecia, a Ópera de Turín, a Ópera de Palermo, a Ópera de Omán, a Ópera de Viena, a Ópera de Budapest e mais a Ópera de Oslo; e, en España, o Gran Teatre del Liceu, o Teatro Real de Madrid, o Teatro da Maestranza, a Ópera de Oviedo, o Festival de Peralada e o Teatro Arriaga.

LA FINTA SEMPLICE

W.A. MOZART

A segunda cita da Temporada Lírica tráenos a ópera bufa “A finta semplice” que regresa á programación coruñesa tres décadas despois da súa última representación.

Wolfgang Amadeus Mozart compuxo a ópera bufa “La finta semplice” á idade de 12 anos. Ao comezo foi unha idea do pai do compositor, Leopold, que tiña como obxectivo chamar a atención de Xosé II, e deste xeito gañar o seu favor.

Mais, a temperá idade do autor foi na súa contra e obrigou á cancelación da estrea prevista en Viena en 1769, e trasladala a unha representación menor en Salzburgo.

Os problemas xerados ao redor da obra fórona silenciando ata que desapareceu dos repertorios entre os séculos XVIII e XIX. Pero, no século XX volveu a repoñerse evitando que caese no esquecemento. O Teatro Goldoni de Florencia retomou este clásico dos inicios precoces de Mozart e demostra que, xa a esa curta idade, o compositor austríaco tiña madeira de xenio.

O argumento de “La finta semplice” deriva dun libreto orixinal de Carlo Goldoni, un dos grandes nomes da “commedia dell'arte”. Baseándose nel, Marco Coltellini, popular poeta da corte vienesa, elaborou o texto definitivo. O mozo Mozart compuxo rapidamente unha voluminosa partitura de máis de 550 páxinas escritas á man. Os sabotadores da obra afirmarían máis tarde que o devandito manuscrito era obra de Leopold e non do seu fillo prodixio, pero hoxe en día hai poucas dúbidas sobre a autoría da música. A calidade das melodías e a orquestración son sinxelas, pero ao mesmo tempo teñen o atractivo das composicións de Wolfgang Amadeus Mozart.

Para introducir ao espectador na ópera o día anterior á primeira representación Julián Jesús Pérez realizará unha conferencia na sala de prensa de Afundación.

COLABORAN

La finta semplice

Amigos de la **Ópera**
de A Coruña

LA FINTA SEMPLICE

FICHA TÉCNICA

Ópera buffa en tres actos cunbha duración aproximada de 2 horas e 30 minutos

Libreto de Carlo Goldoni adaptado por M. Coltellini

Estreada en Salzburgo o 1 de maio de 1769.

Foi representada no Festival Mozart en 1999, coa Ópera de Cámara de Varsovia

REPARTO

Rosina	Diana Alexe	SOPRANO
cassandro	Christian Pursell	BAIXO BARÍTONO
Polindoro	Anthony Webb	TENOR
Giacinta	Angela Schisano	MEZZOSOPRANO
Ninetta	Marina Zyatkova	SOPRANO
Fracasso	Caio Duran	TENOR
Simone	David Cervera	TENOR

EQUIPO ARTÍSTICO

Orquestra Sinfónica de Galicia

Dirección musical

Director de escena

Rexedor

Mestre repetidor

Producción

Giuseppe Sabbatini

Gianmaria Aliverta

Jaime Rodríguez Roa

Ernesto Alemán

Amigos da Ópera da Coruña

LA FINTA SEMPLICE ARGUMENTO

Mediados do século XVIII nunha casa de campo preto de Cremona, cidade ao norte de Italia.

ACTO I

A vida dos nobres Cassandro e Polidoro vese perturbada pola chegada do capitán Fracasso e do seu asistente Simone. Los dous soldados húngaros namoran da bela irmá dos dous nobres, Giacinta, e da doncela Ninetta, respectivamente. Para complicar as cousas, a irmá de Fracasso, a astuta e emprendedora Rosina ("a falsa inxenua"), chega inesperadamente.

A moza intenta facer que ambos os homes con título namoren dela: se Polidoro cede, Cassandro, cuxo odio cara ás mulleres é ben coñecido, permanece firme.

ACTO II

O salón de Don Cassandro, con cadeiras e luces porque é de noite. Cassandro convidou a todos a cear. Polidoro intenta convencer a Rosina para que case con el, mentres Cassandro lle esixe groseiramente á moza un anel que lle dera de mala gana. Daquela Fracasso intervén e rétao a duelo.

Despois da farsa do duelo, trámase unha nova artimaña: Giacinta e Ninetta fuxirán da casa e faranlles crer a Cassandro e Polidoro que fuxiron con todos os cartos. Nese momento os dous nobres deciden entregar a Giacinta en matrimonio a quen recupere o diñeiro e a criada.

ACTO III

Camiño rural. Finalmente, mesmo Cassandro sucumbiu aos encantos de Rosina: a moza, de feito, prefíreo a el antes que a Polidoro, que se pon furioso. Mentres tanto Fracasso e Simone traen as dúas mulleres e piden a recompensa acordada. O 'simple fake' triunfou e pódese celebrar unha tripla voda. Só o pobre Polidoro seguirá solteiro.

ANTHONY WEBB

POLIDORO

Eloxiado por Opera News polo seu “fino estilo cómico e voz ben adestrada”, o tenor Anthony Webb é solicitado en todos os Estados Unidos para compromisos tanto de ópera coma de concertos. Os aspectos máis destacados recentes inclúen o seu debut no Carnegie Hall como Jack Prence (“Merry Mount”) baixo a batuta de Michael Christie, Goro (“Madama Butterfly”) con Opera Colorado e Annapolis Opera, Harold “Mitch”, Mitchell (“A Streetar Named Desire”) con Union Avenue Opera, Pirelli (“Sweeney Todd”) para New Orleans Opera, Don Ottavio (“Don Giovanni”) con Union Avenue Opera e Tacoma Opera, solo de tenor en “Orff’s

Carmina Burana” coa Sinfónica de Omaha, a nova produción da Ópera de Israel de “A Midsummer Night’s Dream” e Gastone (“La Traviata”) coa Ópera de Annapolis. Os próximos compromisos inclúen Monostatos (“Die Zauberflöte”) para Vashon Opera, Goro (“Madama Butterfly”) para o Festival de Princeton e un regreso á Ópera de Israel en 2019 como Third Jew (“Salome”).

En 2016, interpretou o papel de Xudas na estrea estadounidense da “Paixón segundo San Mateo” de Sven-David Sandström na Universidade Luterana do Pacífico, uníndose a un prestixioso elenco encabezado por Angela Meade. Outros concertos inclúen “Beppe Pagliacci” e “Spoletta Tosca” coa Ópera Vashon, e “Carmina Burana” coa Sinfónica de San Antonio.

A temporada 2014-15 de Anthony incluíu os seus debuts como Sam Susanna coa Ópera de San Petersburgo, alcalde Upfold Albert Herring coa Ópera de Vashon e Conde Almaviva como “Il Barbiero de Siviglia” co Festival de Música de Crested Butte. Interpretou os papeis de Blasius e Gavin na estrea mundial de “Merlín” de Hugo Kauder e foi tenor solista en “Carmina Burana” coa Orquestra Filharmónica de Rochester.

A súa temporada 2013-14 comezou coa reestrea da obra “O bébedo reformado” de Gluck no Little Opera Theater de Nova York. O New York Times declarou: «A maior impresión causouna Anthony Webb, un tenor áxil, como Mathurin... un comediante áxil».

ANTHONY WEBB

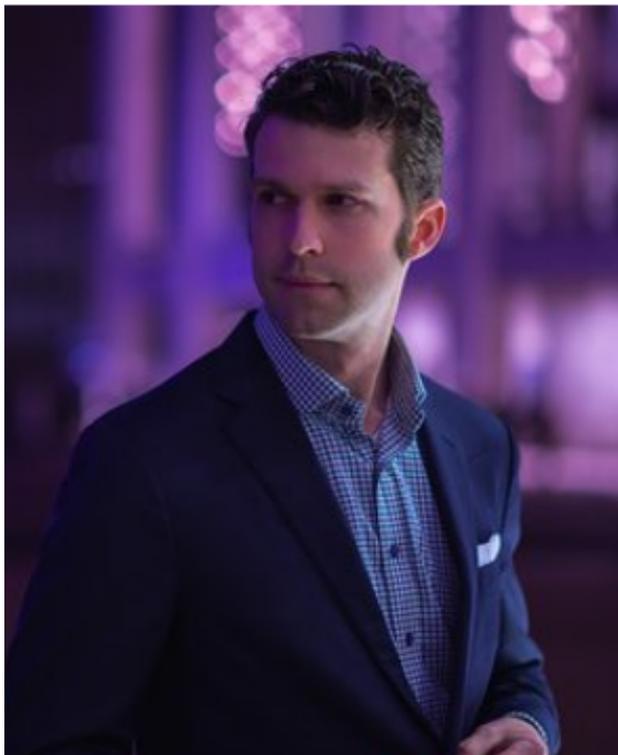
Como Artista Novo Gerdine no Teatro da Ópera de San Luís, Anthony apareceu como Adolfo Pirelli ("Sweeney Todd") e como Bantam Cock na aclamada estrea estadounidense de "Alicia no país das marabillas", de Unsuk Chin, en 2012. Orixinario de Spanaway, Washington, Anthony ten unha maestría da Escola de Música Jacobs da Universidade de Indiana e unha licenciatura en Educación Musical da Universidade Luterana do Pacífico.

Gañou o premio de distrito das Audicións do Consello Nacional da Ópera Metropolitana en 2010 e o premio do Concurso Irene Dalis en 2014.

CHRISTIAN PURSELL

CASSANDRO

Christian Pursell é un actor dinámico e apaixonado, cunha presenza escénica inigualable, unha voz cativadora e poderosa e un dominio dos xéneros musicais desde o barroco ata o teatro musical, incluíndo o bel canto e a ópera romántica.

En maio de 2025 debuta co papel de Tom na estrea mundial da ópera "This House" de Ricky Ian Gordon no Opera Theatre St. Louis. A súa temporada 2024-2025 comezou co seu debut no Metropolitan Opera House como Sciarrone en "Tosca", en setembro, xunto coa versión de Hermann/Schlemil en "Tales of Hoffmann".

En outubro, o Sr. Pursell uniuse ao Bach Ensemble of St. Thomas con membros da Orquestra Sinfónica de Cincinnati. En novembro, regresou á Sinfónica de Seattle para interpretar o "Réquiem" de Fauré; interpretou o papel principal en "Elijah" de Mendelssohn co Coro Sinfónico de San Xosé e logo visitou a Orquestra Barroca de Portland como solista en "Handel Messiah".

Publicou o seu primeiro álbum de cancións de arte, "Ferne", en xullo de 2024; a gravación do recital de lieds en vivo está dispoñible en Idagio, Apple Music e Spotify. A temporada pasada engadiu tres papeis importantes ao seu repertorio: Leporello en "Don Giovanni" (Ópera de Cincinnati), Don Basilio na obra "El barbero de Sevilla" (Ópera de Virxinia), e o papel de Noé no Carnegie Hall (o seu debut) nunha interpretación en concerto da obra "As uvas da ira" de Ricky Ian Gordon.

Outros traballos operísticos recentes inclúen a Ópera de Filadelfia como Elmiro en "Otelo" de Rossini, a Compañía de Ópera Canadense como Angelotti en "Tosca", a Wolf Trap Opera como Blicht en "Susana", e na Ópera Estatal de Viena como o Segundo Inglés na obra "O Xogador" de Prokófiev. Interpretou o papel de Escamillo en "Carmen" na Ópera de Cincinnati, a Gran Ópera de Houston, o Teatro da Ópera de Hawai, a Ópera Metropolitana de Des Moines e o Teatro da Ópera de San Luís.

CHRISTIAN PURSELL

Como solista de concerto interpretou o “Mesías” de Händel coa Orquestra Sinfónica de San Francisco, Samuel no “Saúl” de Händel coa Orquestra Barroca Filharmónica no Walt Disney Concert Hall, e “Salomé” de Strauss con Fabio Luisi e a Orquestra Sinfónica de Dallas. Outras obras interpretadas inclúen o “Réquiem de guerra” de Britten, o “Réquiem alemán” de Brahms, a “Paixón segundo San Mateo” de Bach, a “Sinfonía n.º 9” de Beethoven, “A Creación” de Haydn, o “Réquiem” de Fauré e a “Passio” de Pärt. A súa primeira gravación comercial, a estrea mundial de “Fellow Travelers” de Gregory Spears coa Orquestra Sinfónica de Cincinnati publicouse en 2017.

En xaneiro de 2024 obtivo o Cuarto Premio e o premio ao Mellor Barítono no Concurso Vocal Internacional Tenor Viñas de Barcelona. Obtivo o segundo premio no Concorso Lirico Internazionale Tebaldi-Gigli-Corelli de 2024. Obtivo o terceiro posto no Concurso Vocal Opera Mississippi de 2022 e o terceiro premio no Concurso de Artes Vocais James Toland de 2021. Recibiu o Premio Conmemorativo Igor Gorin en 2019 e foi semifinalista nacional nas Audicións do Consello Nacional da Ópera Metropolitana (2016). Tamén foi cuarto finalista no concurso Operalia de 2019, beneficiario da bolsa de estudos Richard F. Gold Career Grant (2018), gañador do concurso Partners for the Arts (2018), gañador do segundo premio do concurso da Fundación Jensen (2017), gañador do Premio Theodor Uppman da Fundación Sullivan (2017) e beneficiario dunha bolsa de estudos de estudio Sara Tucker da Fundación Musical Richard Tucker (2017).

Graduado da prestixiosa Bolsa de Estudos Adler da Ópera de San Francisco, o Sr. Pursell interpretou numerosos papeis coa compañía, incluíndo o tenente Ratcliffe en “Billy Budd” e Walter Raleigh en “Roberto Devereux”. Tamén interpretou unha aclamada interpretación de Dandini na obra “La Cenerentola” co Programa de Ópera Merola. Graduado no Conservatorio de Música de San Francisco e con Mestría en Música no Conservatorio de Música da Universidade de Cincinnati.

MARINA ZYATKOVA

NINETTA

A soprano italorrusa Marina ZyatkoVA naceu en Volgograd, Rusia, e desde hai anos reside en Italia. Graduouse na Academia de Artes Corais de Moscova, onde estudou coa mestra Svetlana Nesterenko.

Entre 2004 e 2006 formou parte do Opera Studio Nederland en Amsterdam, onde interpretou roles como Mademoiselle Silberklang en "Der Schauspieldirektor", Adele en "Die Fledermaus", Pamina en "Die Zauberflöte" e Nitocris en "Belsazar", esta última baixo a dirección de Harry Kupfer.

Debutou como Giannetta en "L'elisir d'amore" na Ópera de Montecarlo. Interpretou o papel do Cervo Dourado, escrito especialmente para ela en "Ayodhya", obra do recoñecido compositor tailandés Sontow Sucharitkul, estreada mundialmente

en Bangkok o 16 de novembro de 2006. Tamén foi Adina en "L'elisir d'amore" para a Ópera de Toulon (Francia).

Entre os seus outros papeis destacan: Giulia en "La Scala di Seta" no Festival Rossini de Bad Wildbad; Xenia en "Boris Godunov" no Teatro Real de Madrid e na Ópera Nacional dos Países Baixos (Amsterdam); Despina en "Così fan tutte"; Voz do ceo en "Don Carlos"; Oscar en "Un ballo in maschera" de Verdi na Ópera Real de Valonia (Bélxica); Dorinda en "Orlando" de Händel co Combattimento Consort Amsterdam; Liesgen na obra "Cantata do café" no Festival Bach de Leipzig; Vespette en "Pimpinone" de Telemann; Susanna en "Le nozze di Figaro" e Zerlina en "Don Giovanni" de Mozart no Festival de Ópera de St. Moritz, Basilea e no Teatro Grego de Taormina para o Festival de Ópera de Taormina.

Con grande éxito de crítica e público, debutou como Musetta en "La Bohème" de Puccini no Festival de Torre del Lago, e posteriormente no Teatro Cilea de Reggio Calabria, Italia.

Marina tamén participou nun concerto televisado por Arte ("The Taste of Rossini") e cantou o papel de Waldvogel en "Siegfried" de Wagner baixo a batuta de Zubin Mehta, no Palau de les Arts de Valencia, dentro do II Festival Mediterráneo, gravado en DVD por UNITEL – CLASSIC. Marina traballou con directores de orquestra como Zubin Mehta, Jesús López Cobos, Alexander Lazarev, Antonino Fogliani, Massimo

La finta semplice

MARINA ZYATKOVA

Zanetti, Paolo Arrivabeni, Giuliano Carella, Vladimir Spivakov, Ion Marin e Jan Willem de Vriend; e con directores de escena como Willy Decker, La Fura dels Baus, Philippe Sireuil, Eva Buchmann, Harry Kupfer e David Livermore.

No ámbito concertista, interpretou a parte de soprano na obra "Paixón segundo San Mateo" de J. S. Bach coa Concertgebouw de Amsterdam, o "Réquiem" de W. A. Mozart cos Virtuosos de Moscova e Vladimir Spivakov, a "Misa da Coroación", a "Cantata do Café", e a parte de soprano no "Stabat Mater" de Dvořák, Pergolesi e Alessandro Scarlatti, entre moitas outras obras. Tamén ofreceu un recital na Ópera Nacional de Bordeos.

Marina ZyatkoVA foi gañadora do Primeiro Premio no Concurso Internacional de Ópera de Marsella en 2005 e do Gran Premio do Concurso de Arte Lírica de Estrasburgo en 2007.

DIANA ALEXE

ROSINA

Diana Alexe (Adjud, Romanía) foi nomeada Cidadá Honoraria do Municipio de Adjud en 2022, pola súa contribución ao patrimonio cultural da súa cidade natal. Comezou na Escola Xeral Angela Gheorghiu de Adjud, baixo a dedicada guía da profesora Ionela Chiriac, onde descubriu a súa paixón polo canto e desenvolveu unha sólida base en teoría e interpretación musical. Continuou a desenvolver o seu talento musical na Escola de Artes Dinu Lipatti de Bucarest, onde se especializou en Canto Clásico baixo a guía da profesora Mihaela Andrei, quen desempeñou un papel crucial na

formación do seu singular estilo vocal e disciplina. Desde o inicio da súa carreira, Diana demostrou un talento excepcional, cativando o público co seu impresionante rexistro vocal. Foi a primeira admitida na prestixiosa Universidade de Música de Bucarest, onde estudou coas recoñecidas sopranos Eleonora Enăchescu e Iulia Isaev, perfeccionando aínda máis as súas habilidades e ampliando o seu repertorio artístico.

Coñecida pola súa voz clara, calidez e expresividade ao interpretar música e textos literarios, Diana Alexe brillou nos escenarios musicais de Romanía e no estranxeiro, actuando en diversos escenarios que demostraron a súa versatilidade. A crítica musical Anca Florea eloxioua pola súa "capacidade para interpretar con elegancia e flexibilidade, destacando o seu timbre excepcional, a igualdade de rexistros e a precisión das súas notas agudas". Apaixonada pola música, Diana logrou transmitir unha ampla gama de emocións en diversas partituras, tanto en textura como en estilo, xa sexa interpretando arias clásicas ou pezas contemporáneas.

Durante catro anos, Diana tivo o privilexio de formar parte da Fundación Real Margarita de Romanía, onde cantou frecuentemente en presenza de Altezas Reais en escenarios prestixiosos como o Ateneo Romanés, o Teatro Nacional de Bucarest, a Sala da Radio, o Palacio Peles e o Palacio Elisabeta, o que consolidou o seu prestixio como artista distinguida.

En 2013, foi proposta para o premio no Festival Ion Dacian de Romanía na categoría de "Mellor Cantante menor de 20 anos", o que demostra o seu éxito inicial e o seu gran potencial. Diana beneficiouse da formación e mais da mentoría

DIANA ALEXE

de prestixiosas figuras do mundo da música, como o tenor Vasile Moldoveanu e o director de orquestra Tiberiu Soare, cuxos valiosos consellos e apoio influíron de xeito significativo na súa traxectoria profesional. Artistas destacados como Teodor Ilincai e Georgeta Stoleriu ofrecéronlle bolsas de estudo, como a Bolsa Corneliu Fănăţeanu e a Bolsa Iolanda Mărculescu, que lle permitiron continuar os seus estudos e participar en clases maxistras que enriqueceron o seu desenvolvemento artístico, achanzando o camiño cara a un futuro prometedor no mundo da música.

O seu debut no escenario da Ópera Cómica de Bucarest en 2017, baixo a tutela da soprano Felicia Filip e o director Cristian Mihăilescu, foi un momento significativo. Interpretou diversos papeis en óperas, como Bastienne en "Bastien and Bastienne" de W. A. Mozart, Livietta en "La serva padrona" de Pergolesi, entre moitos outros. Tamén colaborou en proxectos de ópera independentes, entre os que se inclúe o papel de Belinda en "Dido and Aeneas" de Purcell coa Asociación Ópera Clandestina. Os premios que recibiu en concursos nacionais e internacionais demostraron a súa excelencia musical, entre os que se inclúen o Gran Premio no Concurso "Emil Rotundu" en Romanía, o 1º Premio na categoría de Ópera, o 2.º Premio na categoría de Lied e o premio á mellor interpretación de Dvořák no Concurso Internacional Antonin Dvorak na República Checa.

Desde 2018, cando se instalou en Viena, Diana continuou desenvolvendo a súa carreira musical, converténdose en membro da Chorakademie Wiener Staatsoper e estudante da Musik und Kunst Privatuniversität de Viena.

Ao longo do tempo, Diana interpretou papeis destacados en escenarios de Romanía e Alemaña, incluíndo o seu debut como Gilda na ópera "Rigoletto" de G. Verdi na Ópera Romanesa de Timișoara, na Ópera Nacional Romanesa de Cluj-Napoca na Ópera de Dessau, Alemaña. Interpretou o papel de Zerlina na ópera "Don Giovanni" de W. A. Mozart en colaboración coa Angelika-Prokopp-Sommerakademie, un proxecto que culminou co lanzamento dun CD e a transmisión televisiva da película "Don Giovanni" en ORF III Austria. No verán de 2022 debutou como Violetta Valery na ópera "La Traviata" de Giuseppe Verdi no escenario do Festival de Immling en Alemaña.

Cunha impresionante traxectoria, Diana Alexe cantou en Romanía, Austria, Alemaña, Eslovaquia, República Checa e Polonia, e colaborou con diversas orquestras como a Vogtland Philharmonic Orchestra en Plauen, Alemaña, Kammeroper Varsovia, Polonia, Con Fuoco Graz Orchestra, Mödlinger Symphonischen Orchester, Kaiser Orchestra Wien, Vienna Mozart Orchestra en Musikverein Viena, co que gañou recoñecemento internacional no mundo musical.

ANGELA SCHISANO

GIACINTA

Angela Schisano, mezzosoprano (Sorrento, Nápoles, Italia), graduada cum laude no Conservatorio San Pietro a Majella de Nápoles.

Estudou con Raina Kabaivanska (na Accademia Musicale Chigiana e na Ópera e Ballet Nacional de Sofía) e Renata Scotto (no Teatro dell'Opera Giocosa di Savona). En 2018 fixo o seu primeiro debut na obra "La Cenerentola" (Angelina) de Rossini, dirixida por Gianmaria Aliverta con Marco Alibrando como director, con grandes eloxios da crítica.

Logo debutou como La Ciesca en "Gianni Schicchi" no Teatro Coccia de Novara. En 2019 volveu cantar o papel de "La Cenerentola" (OradiOpera) no Teatro Rexio de Torino; ese mesmo ano interpretou o papel da señora Noye en "The Noye's Fludde"

de Britten no Teatro F. Cilea de Reggio Calabria. En 2020-2021 foi membro do Programa de Artistas Mozos do Teatro dell'Opera de Roma e participou en importantes producións como "Onegin de Tchaikovsky" (Olga, cover) dirixida por James Conlon e dirixida por Robert Carsen, "Rigoletto" de Verdi (Maddalena, cover) dirixida por Daniele Gatti coa dirección de Damiano Michieletto, "Die lustige Witwe" de Lehár (Olga) dirixida por Stefano Montanari.

Tamén debutou na Film-Opera de "La Traviata" de Verdi (Annina), xunto a Lisette Oropesa no papel principal, dirixida por Mario Martone e dirixida por Daniele Gatti, que se emitiu nas canles da RAI. Ademais, actuou en concertos en varias ocasións importantes: o Concerto de apertura do 150 aniversario de Roma Capitale; mezzosoprano solista en Schubertiade para solista e coro transmitido por OperaRomaTV; os tres concertos que tiveron lugar en Roma en La Nuvola para a volta de TOR logo da COVID-19, nos que cantou arias de Gluck, Mozart, Rossini e Donizetti, baixo a dirección de Gianluca Capuano e Fabio Biondi. Participou na ópera-película "Suite Farnese", emitida por RAI5 e OperaRoma.TV, realizada en colaboración co Teatro dell'Opera di Roma, a Ópera Nacional de París e a Embaixada de Francia, onde cantou a aria de Margarita de "La condenación de Fausto" de Berlioz. En 2021, formou parte de "La Medium" (Mrs. Nolan) de Menotti, asinada polo Festival Reate e realizada en colaboración cos teatros de Rieti, Trapani e Savona. Regresou ao Teatro dell'Opera di Roma para a Kata Kabanova

ANGELA SCHISANO

(Feklusa) de Janàcek, dirixida por David Robertson e Richard Jones. Ese mesmo ano, actuou na ópera-espectáculo que inaugurou o Festival Donizetti de Bérgamo. En 2022, para o Festival Reate (gravado para Dynamic), participou en “Le astuzie femminili” (Leonora) de Cimarosa, dirixida por Alessandro De Marchi.

Regresou a Bérgamo para o Festival Donizetti de 2022, participando nas producións de Chiara ou Serafina e versionando a Léonor en “La Favorite”, dirixida por Riccardo Frizza e Valentina Carrasco. En 2023 debutou no papel de Rosina en “Il Barbiere di Siviglia” de Rossini no Teatro Vittorio Emanuele de Benevento. Ese mesmo ano presentou a súa “Rosina” en concerto en Castel Franco en Miscano (BN) dirixida por Sir Antonio Pappano.

CAIO DURÁN

FRACASSO

O tenor brasileiro Caio Durán comezou a estudar co tenor Benito Maresca e a mestra Isabel Maresca, e continuou os seus estudos na Escola Municipal de Música de São Paulo. En 2009 recibiu o seu bacharelato en canto lírico na Facultade de Música Carlos Gomes, en São Paulo.

Foi gañador do primeiro premio no concurso xuvenil A Pauta Mágica en 2007, Premio Revelación no concurso brasileiro María Callas en 2009 e Concurso Carlos Gomes en 2013. Participou de masterclasses con Luciana Serra, Marco Gandini, David Gowland, Luis Alva, Marcello Giordani, Gregory Kunde, Marianne Cornetti, Iris Vermillion, Maria Bayo, Vittorio Grigolo, Andre Heller-Lopes, Eliane Coelho, Angelo Loforese, Santos Ariño, Aarón Zapico, Ana Luisa Chóva e Gianni Fabbrini. Interpretou os

seguintes papeis: Don Ottavio ("Don Giovanni", de Mozart), Tito ("La clemenza di Tito", de Mozart), Tamino ("Die zauberflöte", de Mozart), Oronte ("Alcina", de Händel), Franz ("Les contes d' Hoffmann", de Offenbach) Colin ("Le devin du village", de Rousseau), Conte d'Almaviva ("Il barbiere di Siviglia", de Rossini), Borsa ("Rigoletto", de Verdi), Gastone ("La traviata", de Verdi), Don Ramiro ("Colombo", de Gomes), Don Alvaro ("Il Guarany", de Gomes), Spoletta ("Tosca", de Puccini), Flavio ("Norma", de Bellini), Cascada e St. Brioche ("Die lustige witwe", de Lehár) e Augusto ("A moreninha", de Mahle). O seu repertorio tamén inclúe a "Sinfonía N° 9" de Beethoven, "Réquiem" de Mozart e "Ode to St. Cecilia" (Purcell). Caio Durán tamén desenvolve con gran versatilidade un delicado traballo do repertorio de cámara brasileiro e internacional, desde o barroco ata o contemporáneo.

Colaborou cos seguintes directores: Alex Klein, Felix Krieger, Cláudio Cruz, Roberto Duarte, Emar Ferreti, Luís Gustavo Petri, Gabriel Rhein-Schirato, Ernest Mahle, Diego Crovetti, Patrick Furnillier e Roberto Gianola e Alessandro Sangiorgi, e cos seguintes directores de escena: Livia Sabag, Mauro Wrona, Iacov Hillel, Cleber Papa, William Pereira, Caetano Vilela, Miguel Falabella e Gianni Quaranta nos teatros São Pedro, Theatro Municipal de São Paulo, Teatro Pedro II, Teatro Arthur Rubinstein, São Paulo, Teatro Rondon Pacheco, Teatro Municipal, Uberlândia (Brasil), Teatro Cagnoni, Vigevano (Italia), Teatro Villa, Teatro Dal Verme, Milán (Italia), Soirées Lyriques, Sanxay (Francia), Royal Opera House, Muscat (Oman).

La finta semplice

CAIO DURÁN

Participou na estrea brasileira da ópera “Il barbiere di Siviglia” de Giovanni Paisiello no papel de Conte D’Almaviva baixo a dirección de Enzo Dara e Sergio Monterisi.

En 2012 obtivo os diplomas Triennio Accademico - Canto co mestre Vincenzo Manno e Arte Scenica co mestre Antonello Madau-Díaz na Civica Scuola di Musica Claudio Abbado, en Milán (Italia). Neste período, preparou o seu repertorio co adestrador vocal Eugenio Krizanovski. Catro anos despois recibiu o Diploma do Opera Studio do Teatro Municipal de São Paulo e en 2021 obtivo o Máster de Interpretación Operística do Conservatorio Superior de Música Joaquín Rodrigo de Valencia.

DAVID CERVERA

SIMONE

José David Cervera Gil, nace en 1986, natural de Vilamarxant (València). En 1993 comeza os seus estudos musicais, de bombardino e trombón, na escola de música da banda Unió A. Musical de Vilamarxant, cos profesores Gaspar Sanchis, J. M. Arrué e Julio Martínez. En 2008 remata os estudos superiores de música, na especialidade de trombón, no Conservatorio Superior de Música de Castelló co profesor S. Tarrasó.

En 2004 comeza os estudos de canto. Desde 2005 estuda co baixo-barítono

Francisco Valls. En 2009 trasládase a Madrid, onde estuda na Escola Superior de Canto, co profesor Juan Lomba e os repertoristas Pilar Gallo e Duncan Gifford, e onde obtén o Título Superior de Música na especialidade de Canto.

En 2009 foi finalista do Concurso Internacional de canto Manuel Ausensi no Gran Teatre del Liceu de Barcelona e en 2010 gañou o terceiro premio no Concurso Internacional de canto en Colmenar Viejo (Madrid).

Como solista interpretou a ópera "Pinocchio" (Omino) de Natalia Valli, "La Bohème" (Colline), "Turandot" (Timur), "Lucia de Lammermoor" (Raimondo), "A Fruta Máxica" (Sarastro) e "Don Giovanni" (Commendatore). En maio de 2013 debutou no Teatro Petruzzelli de Bari (Italia) na ópera "Rigoletto" (Sparafucile). En 2016 debutou no Teatro Campoamor de Oviedo coa ópera "La Bohème" no rol de Colline.

En oratorio cantou a "Misa de Coronación" e "Réquiem" de Mozart, "Réquiem" de Fauré, "Missa Solemnis" e "Stabat Mater" de Rossini e a "Misa de Gloria" de Puccini. Colaborou na gravación do disco da Cantata "Oda a Jovellanos" de J. Muñiz e A. Gamoneda. Tamén realizou diversos recitais de ópera e zarzuela, entre eles o do ciclo de cantantes mozos de Amigos de la Ópera de Madrid.

GIUSEPPE SABBATINI

DIRECTOR MUSICAL

Logo dunha actividade inicial como contrabaixista que o levou, entre outras cousas, a interpretar o papel de Primeiro Contrabaixo na Arena de Verona á idade de 24 anos, Giuseppe Sabbatini dedicouse ao estudo do canto baixo a dirección da Sra. Silvana Ferraro, o que o levou a gañar numerosos concursos nacionais e internacionais, entre eles o Concurso A. Belli do Teatro Lirico Sperimentale di Spoleto (1987), onde debutou no papel de Edgardo en "Lucia di Lammermoor".

A súa carreira levouno a actuar nos teatros e salas de concertos máis importantes do mundo, desde La Scala de Milán ao Metropolitan de Nova York, desde o Suntory Hall de Tokio ao Carnegie Hall de Nova York, desde a Ópera da Bastilla de París ao Covent Garden de Londres, desde o Bolshoi de Moscova ao Liceu de Barcelona, desde a Staatsoper de Viena á Lyric Opera de Chicago e moitos outros.

Interpretou os papeis principais en óperas como "Idomeneo", "Mitridato" e "Don Giovanni" de Mozart, "L'Europa riconosciuta" de Salieri (apertura da temporada 2004 de La Scala), "Linda di Chamounix", "La Favorita", "L'elisir d'amore", "Anna Bolena", "Maria Stuarda", "Roberto Devereux" e "Lucrezia Borgia" de Donizetti, "I puritani" de Bellini, "Rigoletto", "La Traviata", "Simon Boccanegra", "Luisa Miller", "Un ballo in maschera" e "Falstaff" de Verdi, "La Bohème" de Puccini, "Evgenij Onegin" de Chaicovsqui ou "Fra' Diavolo" de Auber.

O seu grande interese pola música francesa levouno a interpretar obras como "Guillaume Tell" de Rossini, "La fille du régiment" e "Dom Sébastien" de Donizetti, "Jerusalem" de Verdi, "Werther", "Manon" e "Thaïs" de Massenet, "La damnation de Faust" e "Benvenuto Cellini" de Berlioz, "Les Contes d'Hoffmann" e "Orphée aux enfers" de Offenbach, "Les pêcheurs de perles" de Bizet, "Faust" e "Roméo et Juliette" de Gounod.

Colaborou con directores como Bartoletti, Bonyngé, Campanella, Chailly, Chung, Davis, De Burgos, Delman, Gatti, Gavazzeni, Levine, Mehta, Muti, Nagano, Ozawa, Pappano, Plasson e coas orquestras máis prestixiosas do mundo, desde a Sinfónica de Londres á Filharmónica de Nova York, da Sinfónica de Tokio á Staatskapelle de Dresde, da Filharmónica de Israel á Filharmónica de Londres, da Filharmónica de Viena á Sinfónica de Chicago, da Sinfónica de Boston á Filharmónica de Berlín.

Amigos de la Ópera
de A Coruña

G. SABBATINI

Foi dirixido por directores como Robert Carsen, Liliana Cavani, Hugo de Ana, Roberto De Simone, Nuria Espert, Alberto Fassini, Nicolas Joel, Dennis Krief, Robert Lepage, Jonathan Miller, Pier'Alli, Pierluigi Pizzi, Luca Ronconi, Pierluigi Samaritani, Andrei Serban, Graham Vick, Francesca Zambello e moitos outros.

As súas numerosas gravacións inclúen: "La maga Circe" de Anfossi (Bongiovanni), "Le maschere" de Mascagni (Ricordi/Fonit Cetra), "Simon Boccanegra" de Verdi (Capriccio) e "Luisa Miller" (Dynamic), "La Bohème" de Puccini (Ricordi/Emi), "Don Giovanni" de Mozart (Chandos), "Stabat Mater" e "Petite Messe Solennelle" de Rossini (Decca), "Lucia di Lammermoor" (Dynamic). Tamén se inclúen antoloxías con arias do repertorio belcantista e sacro, unha colección de arias de Mozart (Capriccio) e unha "Homenaxe a Verdi" (TDK), "Guillaume Tell" de Rossini (Orfeo), "La Grande Messe des Morts" (Oehms) e "Damnation de Faust" de Berlioz (LSO Live). Para Decca tamén gravou "Mitridate, Re di Ponto" de Mozart e "Thaïs" de Massenet.

Giuseppe Sabbatini recibiu varios premios e galardóns, entre eles o Björling (1987), o Caruso e o Lauri Volpi (1990), o Premio Abbiati, o premio da crítica como mellor tenor da temporada, no papel de Lensky (1991) e o Schipa d'Oro (1996), o Opera Award 1999 (premio da crítica italiana como mellor tenor do ano no papel de Werther), o Pertile (2003), o Critics Award no Xapón (2005), o Pentagramma d'oro (2008), o Francesco Tamagno (2010), o ISO d'oro en Graz (2012), o premio Intelligenze multiformi nel nostro tempo in memoriam Giuseppe Sinopoli, 2ª edición (2018). En 2003 foi nomeado Kammer Saenger pola Wiener Staatsoper.

Á súa carreira como tenor seguiu a de director de orquestra desde 2007. O estudo de Contrapunto e Composición con M. ou Luciano Pelosi levouno a protagonizar repertorio de concerto e ópera coa Orchestra da Camera delle Marche, a Roma Sinfonietta, I Virtuosi Italiani, l' Orchestra do Festival Puccini di Torre del Lago, a Orchestra regionale dell'Emilia Romagna Toscanini di Parma e o Teatro Massimo Bellini di Catania; a Filharmónica de Poznan, Zagreb, Graz, de Gran Canaria a Las Palmas, Sibiu e a Filharmónica do Piemonte; a Orquestra Estatal do Hermitage, a Orquestra Konstantinovsky, a Orquestra Sinfónica Internacional de Taurida, a Orquestra da Academia Sinfónica de San Petersburgo, a Orquestra do Teatro Bolshoi e a Orquestra Nacional Rusa de Moscova, a Orquestra do Teatro São Pedro de São Paulo, Brasil, a Orquestra do Teatro de Ópera e Ballet de Sofía (Bulgaria), Skopie (Macedonia), Cluj (Romanía), Tbilisi (Xeorxia), a Orquestra Filharmónica de Cámara de Kioto, a Orquestra Sinfónica de Tokio, a Filharmónica de Tokio, a Filharmónica da Cidade de Tokio ou a Sinfonietta de Yokohama.

Colaborou con importantes nomes da ópera mundial como Agresta, Berganza, Brownlee, Casolla, Cedolins, De Candia, Devia, D'Intino, Dvorsky, Expert, Frittoli, Guleghina, Machado, Martinucci, Marton, Meli, Nucci, Obratzova, Praticò, Ricciarelli, Scandiuzzi, Servile, Theodossiou e outros.

En outubro de 2013 dirixiu "Macbeth" de Verdi no Teatro Coccia de Novara, debut na dirección de ópera de Dario Argento, do que Dynamic editou un DVD.

La finta semplice

G. SABBATINI

O 27 de agosto de 2017 dirixiu a “Novena Sinfonía” de Beethoven coa Orquestra Filharmónica da Cidade de Tokio e un coro de 400 músicos para as celebracións ‘privadas’ da reapertura do Suntory Hall tras moitos meses de renovación e interrupción da actividade, e uns días despois, o 1 de setembro, dirixiu a “Messe Solennelle” de Rossini coa Orquestra Sinfónica de Tokio e o Coro Filharmónico de Tokio para as celebracións oficiais.

En setembro de 2018, foi nomeado director da Cantoría, coro xuvenil do Teatro dell’Opera di Roma, co que interpretou o “Réquiem” de Mozart, xunto coa Orquestra Xuvenil do teatro, en 2019 o “Gloria” de Vivaldi e en 2020 o “Festino nella sera del giovedì grasso avanti cena” de Banchieri. En outubro de 2022 tamén foi nomeado director da Voci Bianche da Ópera de Roma. En decembro de 2022 e marzo de 2023, dirixiu os dous coros xuvenís unidos na representación infantil “Il piccolo spazzacamino” de B. Britten. En xullo de 2024, concluíu a súa colaboración coa devandita institución. Desde 2011 é director pedagóxico da Academia de Ópera Suntory Hall de Tokio.

O mestre Sabbatini desenvolve tamén unha intensa actividade didáctica a través de masterclass de Canto nas máis importantes escolas e academias do mundo (Aslico Milano, Scuola dell’Opera do Teatro Comunale di Bologna, Accademia Chigiana di Siena, Accademia Elena Obraztsova di S. Petersburgo, Curso Superior de Vocoloxía Artística de Rávena, Accademia do Festival Pucciniano de Torre del Lago), Conservatorios (S. Cecilia de Roma, G. Verdi de Milán, A. Casella de L’Aquila), Universidades (Suny Fredonia University de Nova York, Aichi University de Nagoia) e outros.

Desde este 2025 forma parte do profesorado da Academia de Canto Rodolfo Celletti de Martina Franca. Foi convidado como presidente e xurado nos concursos de canto máis importantes do mundo, entre eles Alfredo Kraus en Palma de Mallorca; Maria Callas en São Paulo de Brasil, Vincenzo Bellini en Catania ou o Elena Obraztsova en San Petersburgo.

GIANMARIA ALIVERTA

DIRECTOR DE ESCENA

Estudou Canto de Ópera entre Milán, Trapani e Bérgamo e logo pasou definitivamente á dirección de ópera. En 2011 fundou a asociación VoceAllOpera, que ten como obxectivo a difusión da ópera en contextos pouco usuais, dándolles a primeira oportunidade de debutar a artistas que hoxe en día actúan nos escenarios internacionais máis importantes. Para VoceAllOpera asinou a dirección de "L'elisir d'amore" de G. Donizetti, "Il barbiere di Siviglia" de G. Rossini, "Rigoletto" de G. Verdi, "La Traviata" de G. Verdi, "Il Trovatore" de G. Verdi. "Verdi, Il Barbiere di Siviglia" de G. Pais, "La

Bohème" de G. Puccini, "La Voix humaine" de F. Poulenc, "Cavalleria rusticana" de P. Mascagni, "La Cenerentola" de G. Rossini, "Gianni Schicchi" de G. Puccini.

En 2015 foi contratado polo Festival della Valle d'Itria en Martina Franca, creando unha suxestiva redución dramaturxica, ademais das escenas e da dirección, da obra mestra de Monteverdi "L'incoronazione di Poppea". Posteriormente dirixiu o díptico "La Voix humaine / Il diario di uno scomparso" (Poulenc-Janacek) no Teatro La Fenice de Venecia. En 2016 produciu "Hänsel und Gretel" de Humperdinck na Ópera de Florencia e "Donizetti's Don Pasquale in Taranto de Donizetti" e "Mirandolina" de Martinů para La Fenice.

Durante 2017 inaugura o Festival Mazurski de Mrągowo en Polonia con "La Bohème" de Puccini e o Festival Paisiello en Taranto con "Il barbiere di Siviglia" de G. Paisiello, dirixiu "La Traviata" de G. Verdi en Osaka e realizou algunhas Masterclass en Austria e Sicilia.

En novembro inaugura a Temporada 2017/2018 no Teatro La Fenice de Venecia cunha nova produción de "Un ballo in maschera" de Verdi baixo a dirección de Myung Whun Chung.

En 2018 fundou en Antigua a Antigua Opera Society da cal é director artístico, e así foi o primeiro no mundo en levar a ópera ao Caribe. No mesmo ano é candidato finalista para os International Opera Awards de Londres na categoría de debut. Volve ao festival do Maggio Musicale Fiorentino cunha nova produción de "La Dafne" de Marco da Gagliano, baixo a dirección de Federico Maria Sardelli, nos Xardíns de Boboli na Gruta do Bontalenti.

G. ALIVERTA

Logo realizou a posta en escena e a dramaturxia para un particular Barbeiro de Sevilla con música de Rossini e Paisiello coa participación de Elio (delle Storie tese), para o Festival della Valle d'Itria en Martina Franca. Regresa ao Xapón para unha nova produción de "Le Nozze di Figaro" de W. Mozart.

En 2019 realizou unha suxestiva posta en escena de "Rigoletto" de G. Verdi en Milán para VoceAllOpera, continuou a súa actividade en Antigua e en maio foi convidado á Ópera de Guangzhou na China para unha reestrea da obra "Un Ballo in Maschera" de G. Verdi. Máis tarde dedicárase a unha reelaboración da "Carmen" de G. Bizet. En outubro ocupárase da inauguración da Temporada 2019/2020 no Teatro Goldoni de Livorno co "Dittico Cavalleria Rusticana" e a "Suor Angelica" de Mascagni e Puccini, unha produción que se agarda para mediados de decembro no Teatro Coccia de Novara e para finais de xaneiro de 2020 no Teatro Sociale de Rovigo. En decembro volverá á Fenice para unha nova produción de "Pinocho" de Valtinoni.

CURSO DE INTERPRETACIÓN VOCAL

29 SETEMBRO-4 DE OUTUBRO

29 setembro- 3 de outubro

Curso no Conservatorio Superior de Música

4 outubro

Concerto final de curso no Museo de Belas Artes da Coruña

18.00 horas, acceso libre ata completar aforo

Amigos da Ópera continúa un ano máis, e xa van 11, coa súa aposta pola formación de novos talentos. O curso de interpretación vocal da tempada lírica é unha oportunidade excepcional non só de ampliar coñecementos, senón tamén de subirse ao escenario ao finalizar a semana formativa.

Un curso que non só ensina aos estudantes, senón que mostra as súas capacidades e dá a oportunidade de entrar a formar parte de futuros elencos das programacións de Amigos da Ópera. Nesta edición, que se desenvolverá no Conservatorio Superior de Música da Coruña, contará co barítono Carlos Álvarez como profesor. Estará acompañado ao piano por José Ramón Martín.

Carlos Álvarez

Carlos Álvarez regresa á Coruña para se facer cargo da formación de mozos artistas. Ao longo dunha semana será o responsable de lles impartir as clases aos seleccionados, tempo no que non só lles transmitirá coñecementos técnicos, senón que ademais o complementará con experiencias vitais sobre os escenarios que sempre achegan máis aos cantantes.

A súa é unha das grandes carreiras internacionais da ópera dos últimos tempos. Recordemos grandes actuacións: Festival de Salzburgo, onde interpretou "Don Carlo" dirixido por Lorin Maazel (a crítica internacional considérao daquela como o mellor Rodrigo do momento); "Otello" coa Orquestra Sinfónica de Londres (Londres) baixo a dirección de Sir Colin Davis; "Pagliacci", gravado en Amsterdam, dirixido por Riccardo Chailly; "Don Giovanni" na sala La Scala con Riccardo Muti; "Don Carlo" en L'Opera Bastille de París; "Rigoletto" na Arena de Verona. Acadou os seus maiores éxitos no MET de Nova York con "Un Ballo in Maschera", "Luisa Miller" e "Rigoletto"; en Viena "La Forza del Destino" dirixida por Zubin Mehta ou "Otello" en Salzburgo, baixo a dirección de Riccardo Muti.

CARLOS ÁLVAREZ

Son de salientar a "Giovanna D'Arco" en La Scala de Milán (2015), "Le Nozze di Figaro" (2016) e "Madama Butterfly" (apertura da Temporada 2016/17); Festival de Salzburgo con Otello (2016); Staatsoper de Viena con Rigoletto (2016), "La Fille du Regiment" (2016, 2018), "Otello" (2017, 2020), "Le Nozze di Figaro" (2017), "Carmen" (2018), nova produción de "Samson et Dalila" (2018), "Falstaff" e "Tosca" (2019); Regio de Turín con "Tosca" (2016), "Falstaff" (2017), "Don Giovanni" (2018) e "Rigoletto" (2019); Carlo Felice de Genova con "Falstaff" (2017), "Tosca" e "Pagliacci" (2019); "Rigoletto" (2017), "Don Giovanni" (2017), "Un Ballo in Maschera" (2017), "Andrea Chenier" (2018), "Hamlet" (2019) e "Otello" (2021) no Gran Teatro del Liceu; "Rigoletto" (2017) n'La Arena de Verona; "Andrea Chenier" (2018), "Hamlet" (2019) e "Otello" (2021) no Gran Teatre del Liceu; "Rigoletto" (2017) en La Arena de Verona; "Andrea Chenier" (2017) en Oviedo, "A Tempestade" (2018), "Katuska" (2018), "Gala" (2018) e "La del Manojó de Rosas" (2020) no Teatro da Zarzuela; "Simon Boccanegra" (2018), "Otello" (2019), "Rigoletto" (2021) e "Madama Butterfly" na ROH Covent Garden; "Gianni Schicchi" (2019) no New National Theatre de Tokio; "Pagliacci" (2019) na Deutsche Oper de Berlín; "Don Carlo" (2019) na Coruña; "Otello" (2019), "La Favorita" e "Simon Boccanegra" (2020) no Teatro Cervantes de Málaga; "Tosca" (2021) e "Aída" (2022) no Teatro Real de Madrid; "Un Ballo in Maschera" (2022) no Teatro Pérez Galdós das Palmas; todas de insuperable éxito.

Entre os seus numerosos premios, debemos mencionar o Premio ao Labor Cultural (2001), Premio Grammy (2001), Classical Award de Cannes, Medalla de Ouro de Belas Artes (2003), Medalla de Ouro ao Mérito Artístico (2003), Premio Nacional de Música (2003), Premio Grammy (2005), etc. En maio de 2007 foille outorgado o prestixioso título de Kammersänger pola Opera de Viena, e en abril do 2013 a Medalla de Ouro do Teatro do Liceu de Barcelona.

Máis recentemente, Premio ao Mellor Intérprete de Ópera polos Premios Campoamor de Oviedo e da Crítica Catalá. Carlos Álvarez exerce co título de Doutor Honoris Causa pola Universidad de Málaga.

COLABORAN

CICLO DE LÍRICA INCLUSIVA

OUTUBRO

10 de outubro

Rocío Muñoz, soprano

Gabriel López, piano

Espazo ONCE

19.00 horas, acceso libre ata completar aforo

ROCÍO MÚÑOZ

Naceu en 2005 en Guadalajara (España). Gañadora do premio mozo Zarzuela, no III Concurso internacional de canto lírico de Alcalá de Henares 2024. Finalista no certame de Valleseco 2024. En 2023 cantou a parte solista do Gloria de Vivaldi no Auditorio de Torrelodones, Palacio Ducal de Medinaceli e Concatedral de Santa María. En marzo de 2023, debutou como solista coa OCCIGU baixo a batuta de Elisa Gómez Pérez no teatro-auditorio Buero Vallejo. Na temporada de ópera, 2021/2022, realizou unha xira de Madame Butterfly formando parte do coro. Participou como solista en numerosos recitais e festivais de verán. Como nena, participou nunha gran cantidade de temporadas de ópera.

Desde 2023 realiza o grao de canto na Escola superior de Canto de Madrid. En 2020 e 2023 participa nas masterclass impartidas por Ekaterina Antipova. Finaliza no Conservatorio profesional de música, Sebastián Durón o ciclo profesional de canto e elemental de violín.

Amigos de la **Ópera**
de A Coruña

COLABORAN

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Ciclo de Lirica Inclusiva

CICLO DE LÍRICA INCLUSIVA

17 de outubro

Alexandra Zamfira, soprano

Gabriel López, piano

Centro Cívico Montealto

19.00 horas, acceso libre ata completar aforo

ALEXANDRA ZAMFIRA

Alexandra Zamfira é unha moza soprano que realizou os seus estudos de canto na Escola Superior de Canto de Madrid e, paralelamente, no grao de Musicoloxía na Universidade Autónoma de Madrid.

Realizou recitais no Teatro Auditorio do Escorial e participou no Ciclo de Jóvenes Cantantes de Amigos de la Ópera de Madrid. No plano internacional, cantou no Teatro Comunale de Caserta en Nápoles, no Castelo Real de Varsovia e en Shanghái coa Orquestra Sinfónica Mercadante. Interpretou o rol de Zerlina no festival de música de Tres Cantos e o rol de Belinda na ópera "Dido e Aeneas" coa orquestra barroca do conservatorio de Atocha.

Participou na ópera contemporánea "La selva sin amor" e na adaptación da zarzuela "La del Manojó" na T4 na Escola Superior de Canto de Madrid. Gañou varios premios como o primeiro premio, o premio especial e o premio do público no Concurso Internacional George Enescu de París, o primeiro premio no Concurso de Ópera e Zarzuela de Teror e o primeiro premio no concurso Casa-Museo Enrico Caruso en Nápoles.

Amigos de la **Ópera**
de A Coruña

COLABORAN

Ciclo de Lirica Inclusiva

CICLO DE LÍRICA INCLUSIVA

24 de outubro

Marcelo Solís, tenor

Gabriel López, piano

Círculo de Artesáns

19.00 horas, acceso libre ata completar aforo

MARCELO SOLÍS

Natural de Ronda (Málaga) completa a súa formación lírica co grao en Musicoloxía e o Grao Profesional de saxofón. Comeza a súa formación vocal en Granada, posteriormente en Madrid realiza estudos superiores na Escola Superior de canto de Madrid e formou parte do Centre de Perfeccionament do Palau de les Arts en Valencia. Traballou con cantantes e profesionais da voz como Carlos Chausson, Carlos Álvarez, Santos Ariño, Héctor Eliel, Mariola Cantarero ou Carlos Aransay entre outros.

Actuou en teatros de ópera, auditorios e salas de concertos de toda España, entre os que destacan o Auditorio Nacional de Música, o Teatro Monumental de Madrid, o Palau de les Arts de Valencia, o Auditorio Manuel de Falla en Granada, ou o teatro da fundación Juan March en Madrid.

Traballou con directores como Michele Mariotti, Juanjo Mena, Pablo Heras Casado, Pablo González, Cristóbal Soler, Lluís Vilamajó ou Rubén Fernández Aguirre entre outros.

Durante esta última temporada como membro do Centre de Perfeccionament en Valencia debutou Le Baron de Pictordu na opereta "Cendrillon" de Pauline Viardot e obtivo un premio especial na VI edición do concurso internacional de canto Martín i Soler en Valencia.

Durante esta temporada ademais de gañar premios nos concursos Ciudad de Albacete e Compostela Lírica, volve a Les Arts en dúas ocasións: para a xira pola Comunidade Valenciana de "Cendrillon" e para a zarzuela "Pan y Toros", e debutará no Teatro da Zarzuela coa obra "El año pasado por agua".

COLABORAN

Ciclo de Lirica Inclusiva

Amigos de la Ópera
de A Coruña

CICLO DE LÍRICA INCLUSIVA

GABRIEL LÓPEZ

Nace en Fene onde á idade de oito anos comeza os seus estudos de Solfexo co profesor José González, e continúa a súa formación musical no Conservatorio Profesional de Música de Ferrol dirixido por Ricardo Blanco. Conclúe os seus estudos no Conservatorio Superior de Música da Coruña baixo a supervisión de Natalia Lamas. Durante o seu período de formación obtén as máximas cualificacións e galardóns e é posuidor de diversos premios en concursos de ámbito nacional e internacional. Participa en diversos cursos con Natalia Lamas, Guillermo González, Doménico Codispoti, Luiz de Moura, Ricardo Descalzo, Josep Colom, Lazlo Gyemesi, Eulalia Solé, Luca Chiantore etc...

Realiza gravacións de diversos discos cos saxofonistas Alejandro Cimadevila, Jorge García Rojo, o fagotista David Novelle, o clarinetista Emilio Alonso Espasandín, o contrabaixista Antonio Romero Cienfuegos, o trombonista Mateo Naval e a Coral Polifónica Follas Novas e El Eco. O seu último traballo discográfico é publicado no ano 2018 xunto a Marcos Mariño no que realizan a gravación da obra íntegra para saxofón e piano do compositor Juan Durán. As súas actividades como solista albergan a interpretación do Concerto para piano e orquestra N° 5 "Emperador" de L. V. Beethoven nas cidades de Ferrol e A Coruña, xunto á Orquestra Gaos ou o "Concerto para piano e orquestra en Dó Maior" de Leroy Anderson xunto á Banda Municipal da Coruña ou a Banda do CMUS Profesional da Coruña baixo a dirección de Julio Cabo Messeguer. Conta coa estrea absoluta de obras de compositores como Juan Durán, David Cuevas, Fernando Alonso, Rudesindo Soutelo, Fernando V. Arias, Paulino Pereira ou Margarita Viso, entre outros.

Participa xunto a importantes figuras nacionais e internacionais do mundo do canto entre os que cabe destacar Pedro Martínez Tapia, Celso Albelo, Irina Lungu ou Clara Jeliovsky.

Ten tamén a oportunidade de traballar con importantes figuras como Thomas Hampson, o mestre Daniel Oren, Leo Nucci ou Alberto Zedda, de quen recibe as mellores críticas. No ámbito camerístico participa en diversos recitais xunto ao Quinteto de metais Santa Cecilia, Hércules Bass, Airas Ensemble e Azahar Ensemble, grupos de gran repercusión do panorama musical español. Toca con asiduidade xunto ao clarinetista Emilio A. Espasandín e forma parte, ademais, de Op.3 xunto ao trompista Benxamín Iglesias e ao frautista Joan Ibáñez e do Dúo Sciolto (saxofón e piano) xunto a Alexandre Gallego co que acada diversos premios internacionais no ámbito da música de cámara (Verona, Saraxevo, Milán, Atenas, Viena...). Desde hai anos xunto a Marcos Mariño Vázquez, forma o dúo de Saxofón e Piano Brillance, co que realiza concertos por toda a xeografía galega e española. Ambos os dúos están considerados como dous dos máis estables e solventes da nosa xeografía. Na actualidade é profesor no Conservatorio Superior de Música da Coruña no que realiza o labor de pianista acompañante.

PROYECCIONES DE CINE

Filmoteca de Galicia (20,30 horas, acceso libre ata completar aforo)

6 de Novembro

"In the mood for love", de Wong Kar-Wai

13 de Novembro

"Carmen", de Francesco Rosi

20 de Novembro

"Annette", de Leos Carax

IN THE MOOD FOR LOVE

Hong Kong, 1962. Chow, redactor xefe dun diario local, múdase coa muller a un edificio habitado principalmente por residentes de Shanghai. Ali coñece a Li-zhen, unha xoven que acaba de instalarse no mesmo edificio co seu esposo. Ela es secretaria dunha empresa de exportación e o marido está continuamente de viaxe de negocios. Como a mujer de Chow tamén está case sempre fora da casa, Li-zhen y Chow pasan cada vez máis tempo xuntos e fánse moi amigos. Un día, ambos coñecerán algo inesperado sobre os seus respectivos cónxuxes.

Carmen

Una das versións filmadas máis populares da ópera de Bizet "Carmen", inspirada á súa vez na novela de Prosper Mérimée. Na España invadida polas tropas napoleónicas, un soldado francés chamado José namórase da bela e temperamental Carmen, pero ela non lle corresponde do todo.

Annette

Henry é un monologuista cómico de humor incisivo. Ann, unha cantante de renome internacional. Centro de todas as miradas, xuntos forman unha parella feliz rodeada de encanto. O nacemento da súa primoxénita, Annette, unha nena misteriosa cun destino excepcional, cambiaralles a vida.

COLABORAN

Ciclo de Lírica Inclusiva

Amigos de la Ópera
de A Coruña

PROYECCIONES DE ÓPERA Y RECITAL

Sala de prensa Afundación (acceso libre ata completar aforo)

29 de outubro:

“Les Pêcheurs de perles”, de Georges Bizet

5 de Novembro

“Die Fledermaus”, de Johann Strauss

12 de Novembro

Recital de Dietrrich Fischer Dieskau acompañado al piano por Christoph Eschenbach

Amigos de la **Ópera**
de A Coruña

COLABORAN

FUNDACIÓN
emalcsa

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Ciclo de Lirica Inclusiva

ÓPERA KIDS

21- 22 OUTUBRO

Dobre función ás 10:00 e 12:00 dirixidas a máis de 1.000 estudantes de educación primaria de centros públicos e concertados da Coruña e da súa área de influencia.

Regresan por cuarto ano consecutivo as masterclass dirixidas aos máis novos e novas das aulas. En sesións de 60/70 minutos realizadas no Auditorio Sede Afundación, máis de mil estudantes de cursos de educación primaria terán a oportunidade de se achegaren a algúns dos segredos da ópera máis alá do canto, vendo os traxes e descubrindo como algunhas óperas que ven como antigas son máis próximas do que pensan ás músicas actuais que soan de forma habitual.

Estas sesións son o broche á formación realizada entre os centros públicos da Coruña e a súa área de influencia seleccionados en coordinación coa xefatura territorial de educación. Selecciónanse estudantes de 4º, 5º ou 6º de Primaria de centros educativos públicos da Coruña e a súa área de influencia. Nos dous últimos anos tamén se incorporaron os centros concertados: Grande Obra de Atocha e Fogar de Santa Margarida. Previamente, desde os centros traballouse o informe didáctico sobre ópera remitido desde comunicación de Amigos da Ópera da Coruña. Non soamente se lles dan a coñecer óperas aos nenos e nenas, senón que se lles dá a oportunidade de vivilas dun xeito máis próximo.

Amigos de la Ópera
de A Coruña

COLABORAN

FUNDACIÓN
emalcsa

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
ENLACE ENTRE ESCUELAS Y DE LA MÚSICA

Ópera Kids

GALA 2025

SAMUEL MARIÑO

O soprano venezolano debuta en Galicia dentro da programación de Amigos da Ópera cunha voz única, brillante, áxil e chispeante sumada á súa maestría musical, o que lle permite exhibir as formas máis esixentes do repertorio vocal clásico. Nado en 1993, Samuel comezou os seus estudos de Piano e Canto no Conservatorio Nacional de Caracas, e cursou tamén Ballet na Escola Nacional de Danza de Venezuela. A súa primeira experiencia operística foi coa Camerata Barroca de Caracas, onde tivo a oportunidade de traballar con directores como Gustavo Dudamel, Helmuth Rilling e Theodore Kuchar. Foi alí onde espertou a súa paixón e afinidade polo repertorio

barroco, o que o inspirou a continuar os seus estudos no Conservatorio de París. Actualmente conta coa estreita tutoría da recoñecida soprano Barbara Bonney e é bolseiro do Club Rotario de Salzburgo. Á súa curta idade, Samuel Mariño xa interpretou algúns dos papeis máis monumentais da ópera e do oratorio barroco e clásico, incluídas obras de Monteverdi, Handel, Porpora, Vivaldi, Hasse, Mozart e Salieri.

A súa temporada 2018/19 incluíu interpretacións da "Misa en si menor" de Bach en Budapest, "La Resurrezione" (Angelo) de Handel en Gießen, "Angigono" (Demetrio) de Gluck en Bayreuth, "Gli Orazi e id Curiazi" (Curazio) de Cimarosa en Rhienburg, "Il Re Pastore" de Angesi en Kattowitz, ademais de concertos de gala en Halle, onde interpretou Cherubino, María de "West Side Story" e Fiorilla de "Il Turco en Italia". A súa versatilidade e amplo rango vocal permitíronlle ao soprano explorar papeis no repertorio do Bel Canto como Oscar ("Un Ballo in Maschera" de Verdi), Romeo ("I Capuleti ed I Montecchi" de Bellini) e Arsace ("Aureliano en Palmira" de Rossini).

Amigos de la Ópera
de A Coruña

GALA 2025

SAMUEL MARIÑO

Na temporada 2017/18, gañou o premio de interpretación no Concurso Internacional de Canto coa Ópera de Marsella, así como o premio do público no Concurso Neue Stimmen.

Pouco despois, en 2018, debutou no escenario do Festival de Händel de Halle, interpretando con grande éxito o papel de Alessandro en "Berenice", e foi proposto para premio pola revista OpernWelt como Mellor Artista Revelación. Seguindo a súa paixón por redescubrir a música e innovar na práctica interpretativa de época, Samuel fundou o Ensemble Teseo en 2019, onde busca levar técnicas e obras barrocas esquecidas aos escenarios operísticos e de concertos tradicionais.

COLABORAN

FUNDACIÓN
emalcsa

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCENICAS Y DE LA MUSICA

Ópera Kids

Amigos de la Ópera
de A Coruña

GALA 2025

JONATHAN WARE

Solicitado como acompañante de cancións e músico de cámara, durante 2019/20 Jonathan deu concertos por toda Europa en lugares como o Théâtre des Champs-Elysée, a Staatsoper de Berlín, a Ópera de Burdeos, o Concertgebouw de Ámsterdam, o Wigmore Hall e o Pierre Boulez Saal, colaborando con Elsa Dreisig e Robin Tritschler .

No 2020 debutou na La Scala con Bejun Mehta e regresó o Festival Heidelberger Frühling con Bejun Mehta e Ludwig Mittelhammer. En Estados Unidos tamén oferteu recitais no Carnegie Hall con Golda Schultz , o Kennedy Center de Washington D. C. con Brenda Rae e o Mondavi Center da Universidad de California con Luca Pisaroni .

Durante o último ano grabou con Elsa Dreisig para Warner Classics, Ludwig Mittelhammer para Berlin Classics e a Bayerisches Rundfunk, así como con Renata Pokupić e Krešimir Stražanac para o selo da Radio Televisión Croata. Ofertou recitais na Pierre Boulez Saal, Snape Maltings, na Elbphilharmonie, L'Auditori e o Festival Strauss de Garmisch. Ademais colaborou co Cuarteto Vogler e o trombonista Peter Moore en importantes salas, incluíndo Europa e có oboísta Olivier Stankiewicz en Estados Unidos, presentándose na Biblioteca Morgan de Nueva York con gran éxito de crítica.

Nacido en Texas reside actualmente en Berlín, onde imparte clases na Hochschule 'Hanns Eisler' e na Academia Barenboim-Said. Estudiu en Juilliard School, a Eastman School of Music e a Hochschule für Musik 'Hanns Eisler'. Entre os seus premios están o primeiro posto con Ludwig Mittelhammer no Concurso Internacional Hugo Wolf e o Premio do Pianista nos Concursos de Canción Das Lied e Wigmore Hall/Kohn Foundation. Na temporada 2012/13foi codirector artístico de Schubert and Company, un festival anual dedicado á interpretación das cancións completas de Schubert en Nueva York. Foi membro do equipo de entrenadores do Steans Institute no Festival Ravinia de Chicago e da Internationale Meistersinger Akademie de Neumarkt, Alemania. Regresa regularmente á Academia del Festival de Verbier como parte do equipo e a al Samling Institute para impartir clases maxistras.

Actuou amplamente en toda Europa, presentándose en lugares como a Filarmónica de Munich, a Filarmónica de Kölner, o Konzerthaus de Berlín, o Festival de Rheingau e os Diálogos do Festival de Salzburgo no Mozarteum. Entre os socios colaboradores están Mojca Erdmann, Michael Collins, Golda Schultz, Dame Ann Murray, Dame Felicity Lott, Ailish Tynan y Christiane Oelze e o Volger Quartett, entre outros moitos.

PELLÉAS ET MÉLISANDE

C. DEBUSSY

A única ópera de Claude Debussy, estreada en 1902 converteuse nun escándalo. Un tempo impreciso. Un país mítico. Un rei. Un castelo de lenda. Dous medios irmáns: Pelléas e Golaud. E unha fermosa moza, Mélisande, sen idade nin procedencia, atopada extraviada no bosque. Un matrimonio. Unha esposa infeliz que descobre no seu cuñado unha alma xemelga. Celos. Crime. Todo isto é o que lle dá forma á única ópera de Claude Debussy, estreada en 1902 e que se converteu en todo un escándalo. No seu momento foi unha rareza situada entre o Verismo e o Romanticismo. Hoxe, o seu hipnótico relato fantástico, condúcenos a mundos fascinantes viaxando entre o drama real e a imaxinación.

Musicalizando un conto de fadas para adultos escrito polo poeta simbolista Maurice Maeterlinck, Debussy levantou a primeira ópera moderna. Unha obra cualificada de escandalosa ao tempo que é delicada, sinuosa e sutil.

4 de decembro: 19 horas (acceso libre ata completar aforo)

Para introducir ao espectador na ópera o día anterior á representación o xornalista Rubén Amón realizará unha conferencia na sala de prensa da Afundación.

COLABORAN

FUNDACIÓN
emalcsa

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCENICAS Y DE LA MUSICA

Pelléas et Mélisande

Amigos de la Ópera
de A Coruña

PELLÉAS ET MÉLISANDE

FICHA TÉCNICA

Drama lírico en cinco actos e doce cadros de Claude Debussy (1862-1918).

Libreto do propio compositor e Maurice Maeterlinck.

·Estrea na Opéra-Comique de París, o 30 de abril de 1902.

REPARTO

Mélisande	Sabrina Gárdez	Soprano
Pélleas	Edward Nelson	Barítono
Golaud	Yakov Strizhak	Baixo- barítono
Arkel	Igor Durlovski	Baixo
Geneviève	Mónica Redondo	Mezzosoprano
Yniold	Belén Vaquero	Soprano
Médecin	Javier Agudo	Baixo

EQUIPO ARTÍSTICO

Orquestra Sinfónica de Galicia	
Dirección musical	José Miguel Pérez- Sierra
Coro Gaos (sección masculina)	
Dirección Gaos	Fernando Briones
Maestro repetidor	José Ramón Martín

Amigos de la Ópera
de A Coruña

PELLÉAS ET MÉLISANDE

ARGUMENTO

ACTO I

Escena Primeira: Un bosque. Golaud, o fillo máis novo de Arkel, rei de Allemonde, extraviouse no bosque mentres ía á caza do xabarín. Descubre a Mélisande chorando á beira dunha fonte. Séntese conmovido pola beleza da moza. Asustada, esta ameaza con se guindar á auga se el a toca. Ás súas preguntas, Mélisande permanece muda, sen desvelar as súas orixes nin a razón da súa presenza no bosque. Ela, non obstante, acepta seguilo.

Escena Segunda: Unha estancia no castelo. Algúns meses máis tarde, Golaud escíbelle ao seu medio irmán Pelléas para anunciarlle a súa voda coa misteriosa Mélisande. Temendo a reacción do ancián Arkel, que tiña para el outros proxectos matrimoniais, encárgalle a Pelléas que prepare o seu regreso. Desde o seu barco asexará unha luz no cumio da torre que dá ao mar, sinal de que o seu avó consente en recibir a parella. De persistir a escuridade, non regresará endexamais. Geneviève, a nai de Pelléas, llelle esta carta a Arkel, que respecta o destino. Entra Pelléas, trastornado por outra carta, a do seu amigo Marcellus que agoniza e o chama á cabeceira do seu leito, pero Arkel desexa a presenza de Pelléas polo regreso de Golaud e reteno lembrándolle que o seu propio pai agoniza nun cuarto do castelo.

Escena Terceira: Diante do castelo. Mélisande atópase en compañía de Geneviève nos xardíns do castelo; séntese asustada pola escuridade do bosque, apenas rota pola claridade do mar. Chega Pelléas, a quen lle foi encargado acompañar a Mélisande ao castelo. Desanimada, ela sabe que Pelléas partirá sen dúbida ningunha o día seguinte.

ACTO II

Escena Primeira: Unha fonte no parque. Pelléas levou Mélisande á «fonte dos cegos», onde lle gusta ir para se refrescar cando a calor do mediodía é sufocante. Mélisande tómbase sobre o brocal de mármore. A súa cabeleira, máis longa ca este, alcanza a auga. Pelléas trata de disuadila de que xogue coa súa sortella, mais sen éxito, e a sortella, lanzada demasiado alto cara ao sol, cae ao fondo da auga. Mélisande asústase diante da idea de ter que lle confesar a perda a Golaud.

Escena Segunda: Unha estancia no castelo. Mélisande está á cabeceira de Golaud, que sufriu unha caída de cabalo cando cazaba no bosque, no mesmo momento en que Mélisande perdera o seu anel.

PELLÉAS ET MÉLISANDE

ARGUMENTO

ACTO II

Bruscamente, Mélisande rompe a chorar e deixa estalar a súa desesperación: «Non son feliz aquí». Expresa o desexo de abandonar o castelo que Golaud reconece que é demasiado vello e moi sombrío. Para consolala, Golaud toma as súas mans e advirte daquela que ela perdeu a alianza. Mélisande declara que a sortella debeu caerlle mentres recollía cunchas nunha gruta á beira do mar. Furioso, Golaud esíxelle que vaia inmediatamente buscar a sortella que aprecia tanto como a súa propia vida. Como Mélisande expresa o seu temor á obscuridade, Golaud ordénalle que lle pida a Pelléas que a acompañe.

Escena Terceira: Diante dunha gruta. Tremendo, Mélisande déixase conducir por Pelléas á escura gruta, co fin de que sexa quen de describirla a Golaud se a interroga. Aterrada ao descubrir nela tres pobres vellos, foxe, arrastrando a Pelléas.

ACTO III

Escena Primeira: Unha das torres do castelo. Nunha noite estrelada, Mélisande, na ventá do seu cuarto nunha torre do castelo, peitea os seus longos cabelos mentres canta. Pelléas pasa polo camiño de rolda que domina a torre. Extasíase diante da beleza de Mélisande, a quen anuncia a súa marcha para o día seguinte, e a incita logo a inclinarse para lle tender a man e os cabelos da moza caen en cascada. El mergúllase con voluptuosidade entre os seus cabelos. Golaud sorpréndeos e repróchalles que xoguen así na escuridade: «sodes uns nenos!»

Escena Segunda: Os subterráneos do castelo. Para poñelo a proba, Golaud levou Pelléas ao fondo dos subterráneos, mostrándolle unha sima coa que quere facerlle descubrir o fedor da morte. Pelléas sufócase e ambos os dous saen.

Escena Terceira: Unha terraza á saída dos subterráneos. Respirando á fin ao saíren dos subterráneos, Pelléas extasíase diante da beleza da natureza, cando ve Geneviève e Mélisande nunha fiestra da torre. Golaud aproveita a ocasión para lle dicir que non é un inxenuo e que sospeita que podería haber algo entre os dous mozos. Intima a Pelléas para que evite tanto como sexa posible a Mélisande, argüíndo a delicadeza da moza e o feito de que está embarazada.

Escena Cuarta: Diante do castillo. Golaud sabe que Yniold, fillo do seu primeiro matrimonio, permanece a miúdo en compañía de Pelléas e Mélisande; fai que sufra un verdadeiro interrogatorio co fin de tratar de confirmar as súas dúbidas. Logo encarámase ata a fiestra para que poida espíar a parella que sospeita que están no cuarto de Mélisande.

PELLÉAS ET MÉLISANDE

ARGUMENTO

ACTO III

Agoniado polas preguntas e asustado pola cólera que invade a seu pai segundo lle vai respondendo, o neno ameaza con berrar para lle poñer fin a esta penosa situación.

ACTO IV

Escenas Primeira e Segunda: Un corredor e unha estancia no castelo. Pelléas fai saber que o seu pai está curado e que o incitou a viaxar, pois ten «o rostro dos que non vivirán moito». Pelléas anúncialle a Mélisande a súa decisión de partir. Para falar con ela unha última vez, pídlle á moza que se atopen esa mesma noite na fonte dos cegos. Arkel alégrase diante da idea da cura do pai de Pelléas e, pensando particularmente en Mélisande, expresa os seus desexos de que de aí en adiante entren na casa un pouco de alegría e de sol. Chega Golaud e anuncia a partida de Pelléas. Embargado de celos, trata de provocar a Mélisande insultándoa e agarrándoa do cabelo con violencia. Arkel interponse. Mélisande deixa estalar de novo o seu sufrimento.

Escenas Terceira e Cuarta: Unha fonte no parque. O pequeno Yniold intenta levantar unha gran pedra para alcanzar a súa pelota dourada, que perdeu. Ve pasar as ovellas que «choran», e despois calan, guiadas polo pegureiro cara a outro destino que non é o cortello. Mentres espera a Mélisande, Pelléas toma conciencia do que non sospeitaba. Dubida sobre se fuxir antes de ver a Mélisande unha última vez, pero finalmente decídese a lle declarar o seu amor. Mélisande, que burlou os seus gardas, chega tarde á cita. Pelléas e Mélisande confésanse mutuamente o seu amor. Oen o ruído das portas do castelo que se cerraron. Ao seu pesar, xa non poderán entrar ata a mañá. Unha renxedura de follas caídas revélalles a presenza de Golaud que os estaba a observar. Mentres a parella se abraza, Golaud achégase bruscamente e mata a Pelléas. Mélisande foxe, perseguida polo seu home.

ACTO V

Unha cámara no castelo. Arkel e Golaud están á cabeceira de Mélisande, que acaba de dar a luz a unha nena. O médico trata de tranquilizalos: a ferida que Golaud lle fixera é leve. Este trata de facerse perdoar; no entanto, exerce presión sobre Mélisande para que lle diga toda a verdade sobre o seu amor por Pelléas. Pero Mélisande está xa como ausente. Golaud non o saberá endexamais.

Arkel amósalle a Mélisande a súa filla, mentres as serventas do castelo entran no cuarto. Golaud sublévase contra a súa presenza, pero Arkel disuádeo para que non quede a soas con Mélisande: «non lle faledes máis. Non sabedes o que é a alma... Á alma humana gústalle irse soa». Mélisande morre. Arkel consola a Golaud e evoca a nena acabada de nacer: agora ha de vivir ela no seu lugar. É a vez da pobre pequena».

SABRINA GÁRDEZ

MÉLISANDE

Sabrina Gárdez é unha soprano en constante evolución que demostrou a súa capacidade de cativar a audiencia coa súa arte excepcional. Nada na Habana, completou os seus estudos superiores de canto no Conservatorio do Liceu de Barcelona. Recibiu leccións de Erika Grimaldi, Nelly Miricioiu, Juan Diego Flórez, Sonia Ganassi, Luciana Serra, Ernesto Palacio, Giulio Zappa, Giulio Laguzzi, Stanislav Angelov e Hana Lee.

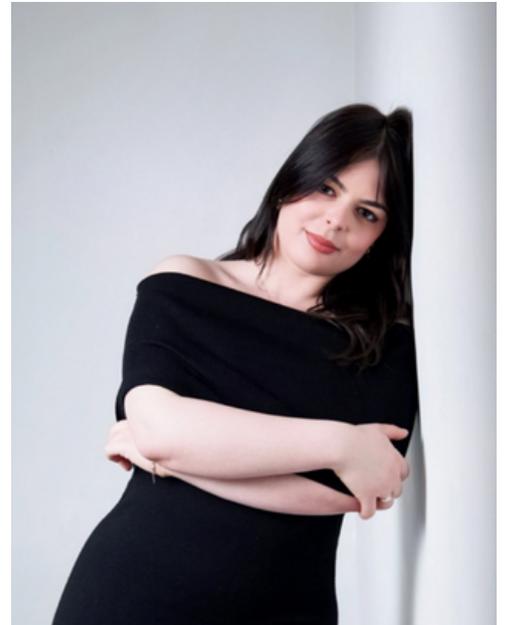
A temporada 24-25 de Sabrina Gárdez estará chea de interesantes compromisos. Debutou no Gran Teatre do Liceu interpretando o papel de Lisa na obra "La sonnambula" de Bellini. Do mesmo xeito, fará o seu debut no Teatro da

Maestranza de Sevilla coa ópera "Iphigénie en Tauride" de Gluck. En decembro de 2024 realizará unha xira por España, que a levará ao Palau de la Música de Barcelona, á temporada Ibermúsica no Auditorio Nacional de Madrid, ao Auditorio de Zaragoza e ao Auditorio ADDA de Alacant, interpretando os "Carmina Burana" de Carl Orff con ADDA Simfònica e mais o Orfeón Donostiarra. Tamén debutará o rol de Musetta de "La Bohème" de Puccini na Fundació Òpera de Catalunya.

En 2022, foi galardoada co Primeiro Premio e o Premio Amics de l'Òpera de Sabadell no 5º Concurs de Cant Josep Palet de Martorell, así como premiada tamén no 5º Concurso Internacional de Canto Martín y Soler.

En 2023 pasou pola Accademia Rossiniana de Pesaro, onde interpretou o papel de Madama Cortese na ópera "Il viaggio a Reims" de Gioachino Rossini, con produción de Emilio Sagi. No outono do mesmo ano, a soprano participou na Bottega d'Opera do Festival Donizetti de Bergamo e cantou na inauguración da edición coa ópera "Il diluvio universale" de Donizetti, dirixida polo mestre Riccardo Frizza, e na ópera "Il piccolo compositore di musica" de Giovanni Simone Mayr.

Durante a temporada 2023-24, Gárdez debutou na temporada do ADDA de Alacant interpretando o papel de Carmela na obra "La vida breve" de Manuel de Falla. Participou no Festival Musika-Música de Bilbao interpretando a integral de cancións de cámara de Giacomo Puccini, realizou unha xira de recitais por España da man das Juventudes Musicales de España e Joventuts Musicals de Catalunya e ofreceu un recital de zarzuela no Palacio da Audiencia de Soria coa Banda Municipal da cidade. Ademais, regresou ao Festival Donizetti para participar na 10ª Donizetti Revolution.

SABRINA GÁRDEZ

No verán de 2024, foi convidada de novo ao Festival Rossini de Pesaro para colaborar en distintos recitais.

Sabrina Gárdez alterna a súa paixón pola ópera coa realización de recitais e a interpretación de música de cámara. Neste sentido, foi convidada polo Gran Teatre del Liceu para ofrecer un recital privado para os benefactores do teatro, ofreceu recitais en espazos tan emblemáticos como o Círculo do Liceu de Barcelona, o Círculo Ecuestre de Barcelona e a Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi e participou no ciclo de concertos Les Veus del Monestir no Monestir de Pedralbes (Barcelona) e na temporada de concertos da Casa Elizalde de Barcelona.

EDWARD NELSON PELLÉAS

Gañador da Copa de Ópera de Glyndebourne 2020, o barítono estadounidense Edward Nelson estase a consolidar rapidamente como un dos cantantes máis emocionantes da súa xeración.

Esta temporada, Nelson debuta en Italia no Teatro Regio de Turín como o Marqués de Hérigny nunha nova produción de "Manon Lescaut" de Auber e regresa ao Teatro da Maestranza de Sevilla como Oreste en "Ifigenia en Táuride". Cantará "Carmina Burana" coa Orquesta y Coro de la Comunidad de Madrid e debutará na Ópera Lírica de Boston na nova produción de "Carrusel" de Anne Bogart como Billy Bigelow. No verán de 2025, debutará no Teatro da Ópera de San Luís como Eisentstein na obra "O Morcego".

Nelson debutou recentemente nalgúns dos teatros máis importantes do mundo. Interpretou o papel principal de "Orfeo", de Philip Glass, no Teatro Real de Madrid e cantou "Dandini" no Théâtre des Champs-Élysées e a Semperoper de Dresde na produción de "La Cenerentola", de Damiano Michieletto. Debutou na Metropolitan Opera co título "O campión", de Terence Blanchard, que gañou o Premio Grammy á Mellor Gravación de Ópera en 2024.

Exalumno do Programa de Ópera Merola e da Bolsa Adler da Ópera de San Francisco, Nelson realizou máis de 70 aparicións no escenario da War Memorial Opera House. Na súa última temporada como bolseiro Adler, interpretou as representacións principais de Malatesta en "Don Pasquale", Yamadori en "Madama Butterfly" e papeis na estrea mundial da obra "O soño do pavillón vermello". Posteriormente, regresou como o contramestre en "Billy Budd".

Nelson fixo o seu debut europeo en 2017 na Ópera Nacional de Noruega como o papel principal nunha nova produción de "Pelléas et Mélisande" e logo regresou á compañía como Dandini na obra "La Cenerentola" e Figaro en "Il Barbiere di Siviglia". Desde aquela cantou "Pelléas" na Ópera de Oviedo, no Teatro da Maestranza de Sevilla e a Des Moines Metro Opera.

Outros compromisos recentes coa ópera inclúen o seu regreso á Ópera Nacional de Washington como Don Andrès na obra "La Périochole", o Barbeiro en "Die schweigsame Frau" de Strauss en Bard Summerscape, o seu debut na Ópera de Filadelfia en "Ne Quittez Pas: A Reimagined 'La voix humaine'", onde interpretou

EDWARD NELSON

cancións de Francis Poulenc xunto a Patricia Racette; "Il Barbierie di Siviglia" na Ópera de Vancouver, o papel principal en "Don Giovanni" na Ópera de Palm Beach, Maximillian en "Candide" na Ópera Nacional de Washington, o Conde en "Le nozze di Figaro" na Ópera de Detroit, o papel principal en "Hamlet" na Ópera de West Edge, Schaunard en "La Bohème" na Ópera de Cincinnati, e unha presentación en escena de "Die schöne Müllerin" de Schubert no Teatro Harris de Chicago, en colaboración con Jessica Lang Dance.

Nelson debutou no Carnegie Hall coa Orquestra Sinfónica Americana na "Sinfonía do Mar" de Vaughan Williams e nas "Catro Cancións de Walt Whitman" de Kurt Weill. Tamén cantou a "Sinfonía do Mar" coa Sinfónica de Milwaukee e interpretou "Carmina Burana" coa Sinfónica Mobile, participou nun recital de lied de Schubert na Four Arts Society de Palm Beach e cantou Schaunard en "La Bohème" e Papageno na obra "A Fruta Máxica" coa Orquestra Sinfónica Xuvenil de Boston no Symphony Hall de Boston.

Nelson é un condecorado competidor vocal internacional. Ademais de gañar a Copa Glyndebourne de 2020, foi finalista e recibiu o premio de alento en Operalia 2021 no Teatro Bolshoi de Moscova. Obtivo o terceiro premio no Concurso Ottavio Ziino de 2021 en Roma e recibiu bolsas de estudo da Fundación Gerda Lissner e da Fundación Shoshana. Foi semifinalista nacional nas audicións do Consello Nacional da Ópera Metropolitana de 2013.

Orixinario de California, Nelson graduouse no Conservatorio de Música da Universidade de Cincinnati e recibiu formación adicional no Centro de Música Tanglewood.

JEAN FERNAND SETTI GOLAUD

Jean-Fernand realizou os seus estudos musicais na prestixiosa École Normale Supérieure de Musique de París, onde estudou baixo a tutela do profesor Jean-Philippe Courtis, e onde obtivo o diploma avanzado en 2017.

A súa traxectoria educativa viuse enriquecida pola participación en clases maxistras dirixidas pola recoñecida soprano Patricia Petibon, así como por obradoiros intensivos baixo a dirección do director emérito Michel Plasson e o innovador director Yvan Alexandre.

Recibiu clases de Yves Sotin, profesor de canto no Conservatorio Nacional Superior de Música e Danza de París (CNSMDP).

As sesións avanzadas con Didier Laclau-Barrère e Jean-Pierre Furlan completaron a súa formación, o que lle permitiu puír aínda máis a súa arte e prepararse para unha prometedora carreira no escenario da ópera internacional.

Jean-Fernand incorporouse ao Atelier Lyrique dirixido por Mireille Larroche. A súa carreira comezou en setembro de 2017 na Ópera de Metz, onde interpretou Benoît e Alcindoro na obra "La Bohème". Foi distinguido no Théâtre National de Compiègne no papel do Duque de Popoli no título "La Sirène" de Auber e en Montreuil no papel de Sharpless en "Madame Butterfly".

A súa presenza escénica foi eloxiada no Teatro Manoel de Malta, onde foi o pai de Cinsenta en "Cinsenta", de Nicolas Isouard, así como o de Dulcamara en "L'Elisir d'amore".

Converteuse en Escamillo en "Carmen" na Ópera de Bordeos, dirixido pola batuta de Marc Minkowski, posteriormente repetiu este rol na Opéra Comique, dirixida por Louis Langrée. Na Ópera de Rouen, interpretou Capuleto nunha produción dirixida por Éric Ruff e dirixida polo director Pierre Dumoussaud.

IGOR DURLOVSKI

ARKEĽ

Durlovski naceu en Bitola (República de Macedonia) en 1977. Graduouse na Facultade de Música da Universidade San Cirilo e Metodio de Skopje e rematou a súa mestría coa cualificación máis alta "Cum Laude".

Durlovski debutou en 1999 na Ópera de Macedonia, onde participou en máis de 20 estreas. O seu debut internacional foi na Ópera de Cámara de Viena como Nonacourt no "Il cappello di Paglia di Firenze" de Nino Rota, seguido dos papeis de Plutón no "Ballo delle Ingrate" e de Plutone en "Euridice".

Nas temporadas 2009-2011 actuou en numerosas producións no Staatstheater Kassel-Alemaña.

En 2013 debutou na Ópera de Leipzig como Groma/Rei das Fadas na obra "As Fadas" de Wagner, tamén actuou no Festival de Bayreuth. En 2014 debutou no Linzer Landestheater con Sarastro nunha nova produción do título "A fruta máxica".

En 2015 no Staatstheater de Stuttgart debutou como Aniceto en "Berenike", en 2016 debutou tamén co papel de Timur en "Turandot" en Macao, China, e en 2017 na Ópera de Hong Kong con "Aída".

No escenario de concertos, Durlovski apareceu como solista na "Novena Sinfonía" de Beethoven, os Réquiems de Verdi e Mozart, "Die Schöpfung" de Haydn e actuou coas orquestras filharmónicas de Moscova, Bruxelas, Sofía e Skopje.

A Asociación de Compositores de Macedonia outorgoulle o Premio Georgi Bozhikov. Foi laureado no concurso internacional Jeunesses Musicales de Belgrado.

En 2018, Igor Durlovski foi nomeado asistente estratéxico de Cultura do partido político máis grande de Macedonia, VMRO-DPMNE.

De 2018 a 2023 é membro da Ópera e Ballet de Macedonia onde actuou en "Nabucco" (Zaccaria), "Turandot" (Timur), "Aída" (Ramfis/II Re), "Die Zauberflöte" (Sarastro), "Requem Verdi" ou "Lucia di Lammermoor" (Raimondo).

Amigos de la Ópera
de A Coruña

MÓNICA REDONDO GENEVIÈVE

Moza mezzosoprano alcarreña que aparece con forza no panorama lírico e que destaca axiña pola súa calidade vocal e interpretativa.

Recentemente debutou no Teatro Cervantes de Málaga como Aurora 'La Beltrana' ("Doña Francisquita", Vives), con Francisco López como director de escena, baixo a batuta do mestre José María Moreno, e no Teatro da Maestranza de Sevilla como Fenena ("Nabucco", Verdi), baixo a batuta do mestre Gaetano Lo Coco.

Despois de concluír coas mellores cualificacións os seus estudos de Ensinanzas Profesionais e Superiores en Madrid, na súa incipiente carreira acumula premios como: Bolsa de Perfeccionamento en Certamen Internacional de Zarzuela de Valleseco (2019); 2º premio 'Voces Femeninas' en XXXVIII Concurso de Canto Ciudad de Logroño-La Rioja (2021); 2º Premio e Premio do Público no IX Concurso Internacional de Canto Un Futuro DeArte de Medinaceli (2022).

Cantou como solista no Palacio Euskalduna Jauregia, no Auditorio Nacional de Música, no Palacio da Ópera da Coruña, na Catedral de Toledo, entre outros, interpretando Ópera, Oratorio, Zarzuela e Concertos de Canción en diferentes idiomas.

Debutou os roles de Dido ("Dido and Aeneas", Purcell), Manuela ("Agua, azucarillos y aguardiente", Chueca), Maddalena e Giovanna ("Rigoletto", Verdi), Curra ("La Forza del Destino", Verdi), Estiro ("Jasón, o la Conquista del Vellochino", Brunetti), e Soledad ("La Revoltosa", Chapí), baixo a batuta de mestres como José Miguel Pérez-Sierra e José María Moreno, xunto a cantantes de renome como Angela Meade, Veronika Dzhioeva, Ismael Jordi, Moisés Marín, Borja Quiza, Luis Cansino e María José Moreno.

Noutros xéneros, debutou "Gloria" (Vivaldi), "Réquiem" (Mozart), "Sinfonía No. 2" (Mahler), "Messiah" (Händel), "Stabat Mater" (Pergolesi), "Sinfonía n.º 9" (Beethoven) e "Messa da Réquiem" (Verdi).

Desde setembro de 2022 pertence á axencia BIAM Artists (Marc Mazy).

O seu vindeiro debut en 2025 será no Teatro Cervantes de Málaga, Pepa ("Goyescas", Enrique Granados), e entre os seus próximos proxectos este 2025 están Aurora de "Doña Francisquita" no Teatro Campoamor de Oviedo, e a "Novena Sinfonía" de Beethoven coa Orquestra Sinfónica de Sevilla.

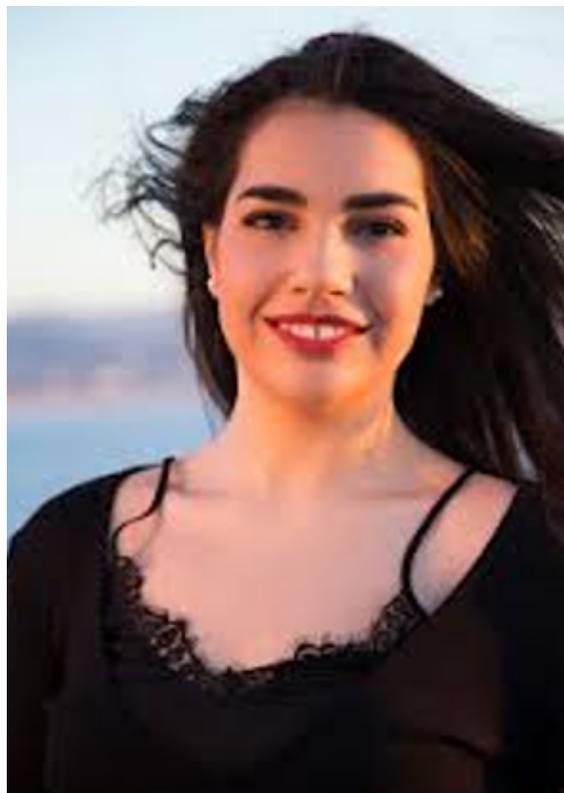

BELÉN VAQUERO YNIOLD

Nada en Ourense, a soprano Belén Vaquero comeza os estudos musicais aos oito anos na especialidade de Óboe e Piano. A súa estreita relación coa polifonía e o gusto polo repertorio barroco levárona a realizar o Grao Superior de Canto Histórico na Escola Superior de Música de Cataluña. Alí se graduou en 2019 e obtivo Matrícula de Honor no Recital Fin de Grao baixo a tutela de Francesc Garrigosa. Posteriormente, realizou o Máster en Musicoloxía da Universidade de La Rioja. Actualmente continúa a súa formación lírica na Escola Superior de Canto de Madrid con Sara Matarranz e Jesús de los Ríos.

Belén Vaquero ofreceu concertos por Europa e América, en festivais como Laus Polyphoniae, Wratistlawia Cantans, La Cité Bleue Genève, Col·legium Vocale Crete

Senesi, Festival Jordi Savall, Festival de Música Religiosa de Cuenca, Festival Internacional de Música y Danza de Granada, Festival Internacional de Música de Santander, Festival Camino de Santiago, Músicas Históricas de León. Colabora habitualmente con grupos como Mala Punica, Al Ayre Español, Dichos Diabolos, Ensemble Brudieu ou Arlequin Philosophe.

JAVIER AGUDO

MÉDECIN

Nado en Zaragoza, Javier Agudo comeza a estudar violín aos seis anos no Centro Integrado de Música Padre Antonio Soler de San Lorenzo de El Escorial. Aos 17 anos inicia os seus estudos de canto coa soprano Patricia Castro e ingresa no Joven Coro de la Comunidad de Madrid. Posteriormente é admitido na Escuela Superior de Canto de Madrid (ESCM) e completa os seus estudos na Academia Sibelius en Helsinqui (Finlandia), co mestre Petteri Salomaa.

En 2021 entra a formar parte da Bel Canto Academy de Pergine (Italia), e en 2022, da segunda edición do programa Crescendo do Teatro Real, onde traballa cos mestres Víctor Dogar, Carmen Santoro e Sabina Puértolas.

Malia a súa xuventude, Agudo xa conta no seu repertorio con papeis como Guglielmo de "Così fan tutte", Slook de "La cambiale di matrimonio" de Rossini, Lucifero de "La Resurrezione" de Händel, Simone de "Gianni Schicchi", Masetto de "Don Giovanni" e o Barón Douphol de "La Traviata", entre outros. As súas actuacións espállanse polos principais teatros de Finlandia (Music Hall, Concert Hall, Organ Hall, Finish National Opera), China (Beijing e Shangai), Corea do Sur (Seoul National Theatre) e en España, no Auditorio Nacional de Música de Madrid, Teatro Real, os Teatros do Canal, o Kursaal de Donostia, a Temporada Lírica de Burgos, etc.

Das súas últimas aparicións destaca a estrea da obra "La muerte y el industrial" de Jorge Fernández Guerra na Fundación March de Madrid e no Espacio Turina de Sevilla, e o seu debut no Gran Teatre del Liceu de Barcelona en "Lady Macbeth" de Mtsensk.

Entre os seus vindeiros compromisos destaca o seu debut no Palau de les Arts de Valencia en "Gianni Schicchi".

JOSÉ MIGUEL PÉREZ-SIERRA

DIRECCIÓN MUSICAL

Director Musical do Teatro da Zarzuela de Madrid, director musical e artístico do Royal Opera Festival de Cracovia e principal director convidado da temporada da Asociación Amigos da Ópera da Coruña, o mestre madrileño José Miguel Pérez-Sierra é un dos directores de orquestra máis importantes da súa xeración, e a súa actividade combina o repertorio operístico e de Zarzuela co sinfónico.

Saltou á fama internacional en 2006 tras dirixir "Il viaggio a Reims" no Festival Rossini de Pésaro. Formado cos mestres Gabriele Ferro, Gianluigi Gelmetti, Colin Metters, Alberto Zedda e Lorin Maazel, debutou en 2005 coa Sinfónica de Galicia e é invitado habitual do Teatro Real e Teatro da Zarzuela de Madrid, Palau de les Arts de Valencia, Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Fundación Baluarte de Pamplona, Ópera da Coruña, ABAO Bilbao Opera, Ópera de Oviedo, Teatro da Maestranza de Sevilla, Opéra de Marseille, Opéra-Théâtre de Metz, Opéra de Massy, Festival Rossini de Wildbad, Royal Opera Festival de Cracovia, Teatro San Carlo de Nápoles, Théâtre des Champs Elysées de París, Opéra de Montréal e Ópera Nacional de Chile, entre moitos outros.

Na temporada 2024/2025 destacan compromisos como "La bohème", de Puccini, na Ópera da Coruña; unha nova produción de "Marina", de Arrieta, no Teatro da Zarzuela; "La Verbena de la Paloma", de Bretón, no Palau de les Artes de Valencia; "Maria Stuarda", de Donizetti, no Teatro Real de Madrid; o seu debut no Theater Basel con "Turandot"; o seu debut na Opéra National du Capitole Toulouse con "Norma"; a "Novena Sinfonía" de Mahler coa Filharmónica de Cracovia; "La tabernera del puerto", de Sorozábal, no Teatro da Zarzuela; "La tabernera del puerto" xunto á Filharmónica de Cracovia; e "Pierre de Médicis" (Poniatowski) e "La Cenerentola" no Royal Opera Festival de Cracovia e no Festival Rossini de Wildbad.

Na súa temporada 2023/2024 dirixiu "Aida" inaugurando a temporada de Amigos da Ópera da Coruña; "Il Tabarro" e "Gianni Schicchi" na Ópera de Oviedo; "Dialogues des Carmélites" na Opéra de Massy; "Samson et Dalila" na Ópera de Tenerife e a gala de clausura da Ópera da Coruña; un concerto xunto á soprano Lise Davidsen no Teatro Real de Madrid; "Madama Butterfly" no Teatro Coccia de Novara; "La Bohème" na Ópera de Las Palmas; a "Sexta Sinfonía" de Mahler xunto á

JOSÉ MIGUEL PÉREZ- SIERRA

Filarmónica de Málaga; "La verbena de la paloma" no Teatro da Zarzuela de Madrid; "O amor bruxo" e "A vida breve" na Ópera de Metz; "Luisa Fernanda" coa Filarmónica de Cracovia; e a "Messa di Gloria" e "L'Italiana in Algeri" no Royal Opera Festival de Cracovia e mais no Festival Rossini de Wildbad (Alemaña), onde en 2024 recibiu o premio Rossini in Cima pola súa dedicación ao cisne de Pésaro tras dez anos de dirixir no certame alemán.

En recentes temporadas dirixiu "I puritani", "L'elisir d'amore", "Maria Stuarda", "Lucrezia Borgia", "La sonnambula" e "Il barbiere di Siviglia" en ABAO Bilbao Ópera; "La cenerentola" en Montreal; "Turandot", "L'elisir d'amore", "Aida" e "La bohème" en Las Palmas; "Samson et Dalila" en Tenerife; dous concertos Rossini no Théâtre des Champs-Élysées de París; "Il signor Bruschino", "Armida", "La scala di seta", "Matilde di Shabran", "L'equivoco stravagante", "Aureliano in Palmira", "Messa di Gloria" e "L'italiana in Algeri" no Festival Rossini de Wildbad; "Il signor Bruschino", "Armida", "La scala di seta", "El barberillo de Lavapiés", "Luisa Fernanda", "Messa di Gloria" e "L'italiana in Algeri" no Royal Opera Festival de Cracovia; "Il turco in Italia", "La cenerentola", "Il barbiere di Siviglia" e "L'italiana in Algeri" na Ópera Nacional de Chile; "La donna del lago", "Armida" e "Les Huguenots" na Ópera de Marsella; "Rigoletto" e "Dialogues des carmélites" na Ópera de Massy-París; "Carmen", "Tosca", "Il trittico", "Il turco in Italia", "El amor brujo" e "La vida breve" na Ópera de Metz; "Les pêcheurs de perles" e "Il tabarro" e "Gianni Schicchi" en Oviedo; "Don Fernando el Emplazado" (Zubiaurre), "Viva la Mamma!" e a Gala dos International Opera Awards no Real de Madrid; "Pagliacci", "Norma", "Aida" e "La bohème" na Coruña; "Carmen" coa Orchestre Philharmonique du Luxembourg; o "Réquiem" de Verdi coa Orquesta e Coro do Teatro Real; "Madama Butterfly" no Gran Teatre del Liceu; ademais de concertos con Lise Davidsen, Mariella Devia ou Roberto Alagna.

José Miguel Pérez-Sierra colabora decote con orquestras como a Sinfónica de Madrid, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta de Radio Televisión Española (ORTVE), Sinfónica de Galicia, Orquesta de la Comunitat Valenciana, Oviedo Filarmonía, Sinfónica de Navarra Pablo Sarasate, Euskadiko Orkestra Sinfonikoa, Sinfónica de Castilla y León, Sinfónica de Tenerife, Filarmónica de Gran Canaria, Filarmónica de Málaga, Orquesta de Córdoba, Simfònica de les Illes Balears, Orchestre Philharmonique du Luxembourg, Kraków Philharmonic Orchestra, Orchestre National d'Ile-de-France, Sinfónica de Tbilisi (Georgia), Filarmónica de Montevideo, Filarmónica de Santiago (Chile), Robert Schumann Philharmonie, Orquesta del San Carlo de Nápoles e Virtuosi Brunensis, entre outras.

Na súa discografía destacan a "Sinfonía 4" e "Sinfonía 9", de Illarramendi, coa Euskadiko Orkestra (Sony); recitais con Marianna Pizzolato (Naxos) e Vittorio Prato (Illiria), ademais das óperas "Adelson" e "Salvini" de Bellini (Bongiovanni), "Ricciardo e Zoraïde", "Matilde di Shabran", "Aureliano in Palmira", "L'equivoco stravagante", "La scala di seta" e "Armida" (Naxos) e "Manon Lescaut" en DVD (Unitel).

Amigos de la **Ópera**
de A Coruña

XUNTA DIRECTIVA

Presidenta

Natalia Lamas Vázquez

Vicepresidente

José María Paz Gago

Secretaria

Luisa Granados Cabezas

Tesoureira

Carmen Granados Cabezas

Vocais

Luis Loureiro Ínsua

José Luis Méndez Romeu

EQUIPO TÉCNICO

Director Artístico da programación da Temporada Lírica

Aquiles Machado Galíndez

Xefe de Producción

Darío Autrán

Administración

Ana Isabel Díaz Loureiro

Responsable de comunicación

Ana Parra Torreira

A Asociación de Amigos de la Ópera é membro de
www.amigosoperacoruna.org

Temporada 2025

Amigos de la **Ópera**
de A Coruña

COLABORAN

XUNTA
DE GALICIA

Concello da Coruña

Deputación
DA CORUÑA

CONSORCIO PARA LA PROMOCIÓN DE LA MÚSICA

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

AGRADECIMENTOS

TEATRO
COLÓN

FILMOTECA
DE GALICIA

XUNTA
DE GALICIA

CONSERVATORIO
PROFESIONAL DE
MÚSICA DA CORUÑA

CMUS
PROFESIONAL
DA CORUÑA

MUSEO
DE BELAS ARTES
DA CORUÑA

//**Afundación**
Obra Social ABANCA

A Asociación de Amigos de la Ópera é membro de
www.amigosoperacoruna.org

Temporada 2025